

2020-1-R001-KA102-079344
Stagii europene de practică
în domeniul roboticii"
(INFOROBOTICS)

DESCOPERIND EUROPA EXPERIENȚE EDUCAȚIONALE PRIN ERASMUS+

Material realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene. Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care conținutul informației va fi folosit.

Cofinanțat prin
programul Erasmus+
al Uniunii Europene

editura
Leton

ISBN: 978-606-8582-74-0

Descoperind Europa.

Experiențe educaționale prin Erasmus+

Acest volum este un produs al proiectului

2020-1-R001-KA102-079344

„Stagii europene de practică în domeniul roboticii”,

realizat sub coordonarea:

prof. Marian Ursu, prof. Daniel Anghel,

prof. Lucian Chițu, prof. Marița Cucuianu

BRAȘOV, 2022

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Descoperind Europa : experiențe educaționale prin Erasmus+ / coord.:

prof. Marian Ursu, prof. Daniel Anghel, prof. Lucian Chițu, prof. Marița Cucuianu. - Brașov : Foton, 2022

ISBN 978-606-8582-74-0

I. Ursu, Marian (coord.)

II. Anghel, Daniel (coord.)

III. Chițu, Lucian (coord.)

IV. Cucuianu, Marița (coord.)

37

91

EDITURA FOTON
Str. Zizinului, Nr. 59

Tel.: +40 727 799 762

foton@foton.ro
www.foton.ro

BRAȘOV, 2022

În loc de prefață....

**O nouă experiență Erasmus+ începe.
Acum se numește INFORBOTICS.**

Alexia-Maria Popescu

Deși timpul se scurge repede, numărăm cu nerăbdare orele rămase până la începerea călătoriei noastre.

Ne așteaptă trei săptămâni departe de casă, trei săptămâni în care vom forma o familie și vom descoperi o cultură nouă. Aventura noastră în Spania este amestecul ideal dintre un stagiul de practică în domeniul informaticii și o experiență culturală. În toată această perioadă vom descoperi lucruri noi, vom învăța să ne purtăm de grijă și să ne organizăm. Suntem nerăbdători să vedem ce ne rezervă această călătorie de formare, dar, mai presus de toate, suntem recunoscători că putem face acest lucru împreună.

Ce simțim acum, înainte de plecare, este greu de descris în cuvinte, pentru că este o combinație între emoție, bucurie, teamă și curiozitate.

Așteptările noastre de la acest proiect vin atât pe plan educațional, cât și pe plan cultural și personal. În primul rând, ne vom dezvolta abilitățile în domeniul informaticii (așteptăm cu nerăbdare primele aplicații de Python în domeniul roboticii) și vom descoperi cultura spaniolă. Vom învăța să lucrăm în echipă și să ne susținem reciproc la orice pas.

Cosmina: „Mă aștept la o experiență care să mă dezvolte din punct de vedere organizatoric, social și academic.”

Ștefan: „Îmi doresc să învăț lucruri interesante despre informatică și robotică, să văd locuri superbe și să fie o experiență de neuitat în care să descopăr și o parte din cultura spaniolă.”

Mihai: „Așteptările mele de la acest proiect sunt să formez legături cu colegii, să învăț să îmi gestionez singur banii și să fiu independent, dar și să învăț limba spaniolă.”

Tavi: „Mă aștept să cunosc oameni noi și în același timp să ne cunoaștem pe noi mai bine, să îmi dezvolt comunicarea, să mă distrez și să învăț lucruri noi, dar cel mai important este să fim uniți și să ne ajutăm între noi.”

Alexia: „Ceea ce îmi doresc de la acest proiect este să văd informatica dintr-o altă perspectivă, să mă cunosc pe mine, dar și pe colegii mei, care îmi vor fi o familie pentru trei săptămâni și nu în cele din urmă, să descopăr cultura spaniolă.”

Andra: „Sunt de părere că această experiență va fi una extrem de benefică pentru mine, deoarece voi învăța să fiu responsabilă și independentă. La sfârșitul acestui proiect, cred cu tărie că vom deveni mai deschiși, mai responsabili și desigur, mai inteligenți.”

Victor: „Așteptările mele sunt, în principal, să ne simțim bine și să revenim acasă cu experiențe noi. Toate activitățile incluse pot fi niște oportunități de cunoaștere și informare. E clar că înscrierea în acest proiect este o ocazie de neratat.”

În final, ne dorim ca acest stagiul de practică să fie o rampă de lansare spre maturitate. Suntem nerăbdători să descoperim Andaluzia nu doar din imagini sau povești. Sperăm să ne întoarcem cu amintiri unice și cu noi cunoștințe de informatică. Vedem toată această experiență ca pe un drum al inițierii, dar un lucru știm sigur, vom trăi cele mai frumoase momente din viața noastră de elev. Simțim suportul întregului colegiu și asta ne face mai puternici. Mulțumim!

¡QUE COMIENCE EL VIAJE!

Pași pe calea Erasmus+

*Prof. Daniel Anghel,
responsabil proiect*

„Stagii europene de practică în domeniul roboticii” (INFORBOTICS-2020-1-RO01-KA102-079344) este al doilea proiect conceput și implementat de Colegiul Național „Neagoe Basarab” Oltenița, în cadrul programului Erasmus+ al Uniunii Europene, domeniul formării profesionale. Proiectul a început în august 2020 și trebuia să se desfășoare timp de 1 an, dar pandemia COVID 19 ne-a obligat să solicităm extinderea perioadei la 2 ani. Din fericire, am reușit să gestionăm bine impactul pandemiei, astfel încât grupul țintă inițial să rămână intact, iar mobilitatea să se desfășoare în cele mai bune condiții.

La mobilitate au participat 23 elevi de la specializarea matematică-informatică și 3 profesori însoțitori. Stagiul de practică a durat 3 săptămâni, s-a desfășurat în octombrie 2021, imediat după ce condițiile legate de pandemie și disponibilitățile partenerilor au permis acest fapt. Mobilitatea s-a desfășurat în orașul Granada, Spania. Partenerii cu care am lucrat au fost Sevenia Robotica și Andagrananet (companii gazdă), iar MEP Europrojects a funcționat ca organizație intermediară.

Colegiul Național „Neagoe Basarab”, ca beneficiar și ca organizație de trimitere, a demonstrat că este capabil să asigure continuitatea proiectelor Erasmus+ la un nivel înalt, chiar și în condiții de pandemie. 63 de elevi au beneficiat de mobilități începând cu anul 2019, astfel încât se conturează o veritabilă tradiție Erasmus+ în colegiul nostru. Mulțumim Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației

și Formării Profesionale (ANPCDEFP) pentru tot sprijinul acordat în implementarea proiectelor, într-o perioadă marcată de atâtea încercări.

INFORBOTICS are ca rezultat principal dezvoltarea competențelor în domeniul informaticii, dar are și o puternică latură de dezvoltare a capacității de integrare în noi medii culturale, de conștientizare a valorilor europene.

Acest volum este construit de elevi, pe baza experiențelor culturale din cadrul proiectului. Cititorul va descoperi mult mai mult. Mobilitatea a însemnat pentru fiecare o formidabilă dezvoltare personală pe multiple planuri și însușirea unor valori și abilități esențiale: respect față de diversitate, toleranță, abilități mult îmbunătățite de gestionare a timpului, a banilor, dar și a emoțiilor, a relațiilor interpersonale. Sunt rezultate esențiale ale acestui proiect, rezultate care au influențat decisiv personalitatea elevilor, contribuind la succesul acestora în viață.

O civilizație aflată la contactul dintre două lumi, orientală și occidentală

*Prof. Ecaterina Chițu,
Profesor însoțitor*

Bucurie, emoție și curiozitate au fost stările prin care am trecut pe parcursul desfășurării acestui proiect. Era pentru prima dată când vizitam Spania. Cunoșteam numeroase evenimente istorice din peninsula, personaje, realizări în diferite domenii ale poporului spaniol de-a lungul istoriei, dar nu văzusem „pe viu” creațiile culturale ale acestuia.

Destinația noastră a fost Granada, oraș aflat în sudul Spaniei, unde am văzut că se resimt din plin influențe orientale, gotice și renaștentiste. În fond, sudul Spaniei a fost ultima redută a dominației arabe, eliberat de spanioli în 1492.

Primul oraș pe care l-am vizitat a fost Madridul. Cum m-am așteptat, un centru cultural important, unde se află renumitul muzeu Prado și cu o viață de noapte activă.

Ne-am îndreptat ulterior spre Malaga, situată pe Costa del Sol. Astăzi, fără îndoială, un oraș cosmopolit, cu o plajă superbă pe țărmurile Mării Mediterane, plină de tineri și cu o apă limpede și foarte curată. Și aici, ca de fapt în întreaga Spanie, se văd contactele dintre diferitele civilizații. Orașul a fost întemeiat de fenicieni, a fost cucerit de romani după victoria asupra Cartaginei și a ajuns apoi sub stăpânirea arabilor. Mai mult decât atât, o perioadă, Malaga a făcut parte din Califatul de Cordoba. Nu puteam rata ocazia trecând pe aici și să nu vizităm muzeul Pablo Picasso. Admirasem până atunci unele

din creațiile artistului, reprezentant de seamă al cubismului, dar acest proiect mi-a oferit posibilitatea să mă plimb prin casa artistului și să admir aproape întreaga operă, iar unele din tablouri în original.

La Cordoba, am constatat ospitalitatea poporului spaniol. Aici, ca de fapt peste tot, m-au impresionat disponibilitatea oamenilor de a te ajuta în condițiile în care nu stăpâneam limba, buna dispoziție, bunătatea acestora. Adaug, atenția pentru lucrul bine făcut. Cât vezi cu ochii, câmpurile sunt pline de livezi cu măslini, dispuși pe rânduri și ordonați de parcă urmăresc să reprezinte perfecte figuri geometrice. În același timp, Cordoba păstrează splendoarea vremurilor de altădată. Capitala califatului arab o perioadă, orașul este sinonim cu arta și cultura. O dovadă în sensul acesta este Moscheea din Cordoba sau Catedrala Adormirii Doamnei Noastre. La origine, construcția a fost o mare moschee, transformată în catedrală romano-catolică.

Nu am pretenția să mă opresc asupra tuturor locurilor pe care le-am vizitat în acest proiect și care m-au impresionat, dar Palatul Alhambra și seara Flamenco nu pot fi trecute cu vederea. Primul, care a fost reședința regilor mauri are în apropiere palatul ridicat de Carol Quintul și care parcă este eclipsat de frumusețea palatului maur. De asemenea, o seară cu muzică Flamenco a depășit toate așteptările. O dovadă în plus a existenței și funcționării unei societăți multiculturale, a contactului dintre lumea orientală și cea occidentală.

Inforobotics – o experiență echilibrată și unică

*Andreea-Cosmina Crîngașu,
Lavinia-Andreea Găina,
Julia Grasu*

Cred că pot să afirm în numele mai multor colegi că așteptările inițiale au fost cu mult depășite. Unii participanți erau de părere că partea culturală a proiectului urma să fie mai puțin importantă față de componenta profesională, pe când alții susțineau complet opusul. Pot spune că așteptările erau diferite pentru fiecare dintre noi, dar temerile erau comune. Eram speriați de tot ce includea noțiuni complicate din domeniul informaticii. Mulți dintre noi am plecat de la premisa că nu suntem destul de buni pentru a participa într-un asemenea proiect, de o amplitudine și complexitate imense. Simțeam că vom dezamăgi profesorii care ne-au îndrumat atât acasă, cât și în mobilitate și că nu avem cum să facem față unei asemenea provocări. O altă frică împărtășită de toți a fost cea de conflict și de management al vieții independente. O mare parte dintre noi a crezut că vor apărea certuri între colegi, vom avea probleme cu gestionarea spațiului personal și a bunurilor.

Încă de la primii pași făcuți pe teren spaniol am avut un fel de șoc cultural. Totul este diferit din punctul nostru de vedere. Oamenii sunt incredibil de primitivi, calzi și buni la suflet. Nicăieri nu am simțit un spirit de „acasă” mai pronunțat decât în Spania. Nu numai că erai ajutat când cereai ajutor, oamenii chiar își făceau timp să te ajute chiar fără să întrebi, lucru uimitor

pentru noi. Pe lângă căldura cu care am fost primiți, localnicii ne-au arătat traiul autentic spaniol. Fericirea în starea ei pură se putea observa seara pe străzile din Granada. Bătrâni, tineri, copii se adunau în fața catedralei, în piața centrală, pentru a cânta, a dansa și pentru a povesti. Am trăit momente de neuitat cu colegii mei când am luat parte la asemenea activități care ne-au adus aminte că viața este mult mai mult decât știam noi. Gastronomia însă, pe noi ne-a dezamăgit puțin. Ne așteptam la o cu totul altă lume culinară, cu mai multe preparate tradiționale inedite și încântătoare. Un lucru care ne-a impresionat a fost „tapasul”, un obicei pe care noi îl susținem „vehement”.

Îndrumătorii de la MEP care s-au ocupat de noi au fost minunați. Pot spune că au fost o echipă foarte bine pusă la punct care nu ne-a dezamăgit. Ne-au asigurat toate condițiile pentru a ne face tranziția cât mai lină în primele noastre zile în Granada. Am fost plăcut surprinși când am observat nivelul lor de implicare și ne-am simțit cu adevărat bineveniți și doriți în acest proiect.

Cred că este imposibil de ales un obiectiv turistic despre care să putem spune că ne-a plăcut. Obiectivele pe care le-am vizitat au format un întreg perfect, o imagine greu de șters din mintea și sufletul nostru. Cuvântul „superb” poate fi cel care deschide prezentarea experiențelor culturale pe care le-am trăit. De la frumusețea nestăpânită a traseului „Los Cahorros”, până la arhitectura atent detaliată din uimitoarea cetate Albaicin, totul a fost incredibil și putem spune că ne-a oferit șansa de a cunoaște o complet altă lume, o lume despre care nu credeam că există. Obiectivele turistice reflectă perfect frumusețea naturală a Spaniei, o frumusețe necosmetizată care inspiră și îmbie la descoperirea propriului eu într-un mod inedit. De asemenea, Malaga a fost un oraș care ne-a uimit pe toți. Nu ne așteptam să rămânem îndrăgostite de un loc, însă asta s-a întâmplat. Rareori am împărtășit o opinie universal valabilă cu colegii mei, dar Malaga ne-a cucerit pe toți, poate că plaja și baia în mare din luna octombrie au fost factori importanți.

În primele noastre zile la locul de cazare, am fost vecini cu un grup de studenți veniți din Italia. A fost o experiență ciudată pentru noi să fim un grup atât de divers având în vedere că în orașelul nostru mic suntem doar noi și atât. Nu eram obișnuiți să avem de-a face cu bariere lingvistice între vecini, însă ne-am descurcat. Am reușit să ne împrietenim și, în ultimele zile, am ieșit cu toții la plimbare, am vorbit foarte mult despre diferențele culturale dintre noi, am râs și am plâns. Am legat prietenii care se mențin până și în momentul actual.

O problemă inițială a noastră a fost conviețuirea cu colegii de apartament. Credeam că experiența va fi oribilă, că ne vom certa groaznic, însă nu a fost cazul. Ne-am înțeles surprinzător de bine între noi, ne-am împărțit treburile în mod egal, pe cât posibil și am conviețuit elegant. Singura problemă pe care am întâmpinat-o a fost la ordinea intrării la duș. În această situație au apărut câteva certuri, dar au fost rapid rezolvate. Ne-am făcut mâncare cu toții, am plătit în mod egal ce am consumat și ne-am distrat împreună. Putem spune că și gestionarea banilor a mers la fel de bine. Tuturor ne-au ajuns banii primiți din proiect, mulți chiar ne-am întors cu o sumă modestă acasă. Nu ne-am restricționat financiar, dar am știut cum să ne cheltuim banii și, cel mai important, unde să îi cheltuim. Gestionarea timpului a fost puțin mai dificilă. Nu găseam momente în care să stăm să ne odihnim, pentru că aveam un program destul de plin. În final, a fost mai bine că nu am avut mult timp liber. Am profitat la maxim de experiență și nu am schimba acest lucru.

Impactul pe care l-a avut experiența aceasta a fost simțit în timp, nu imediat după ce ne-am întors. Am observat un alt nivel de maturitate pe care nu l-am văzut până atunci. Suntem mult mai orientați către rezolvarea conflictelor, încercăm să comunicăm mai mult cu cei din jur. Am învățat să ne exprimăm punctul de vedere într-un mod mai convingător, fără a invalida opiniile altora. De asemenea, lucrul în echipă a fost foarte mult îmbunătățit, fiind nevoiți să lucrăm împreună o perioadă relativ lungă de timp. Acum știm să ne gestionăm viața mult

mai eficient și ne-am dezvoltat abilitatea de a ne orienta într-un oraș nou.

Așteptările noastre au fost cu mult depășite. Nu credeam că proiectul va putea îmbina atât de frumos cele două laturi, astfel încât să primim o experiență echilibrată și unică. O astfel de oportunitate nu credeam că vom primi, mai ales cu oameni atât de implicați și primitivi. A fost mai mult decât am sperat cu toții că va fi.

Trei săptămâni pline de culoare și fără de seamă

Erica-Nicola Anton

Spania, enigmatică țară mediteraneană, se remarcă în lume prin intermediul mozaicului cultural și al amalgamului de populație, fuzionând într-o operă desăvârșită. Prin acest miraculos paradis, am experimentat timp de trei săptămâni o varietate de lucruri extraordinare, în special cultura originală, ce reprezintă o unicitate în lume, de la gastronomie la obiceiuri fără seamă.

Pentru mine, Spania reprezintă și va reprezenta o parte importantă din viața mea, un mister nemărginit ce nu va lua sfârșit până când nu voi reajunge acolo, de unde am plecat, lăsând în urmă o parte a inimii mele. La o primă analiză, această țară nu atinge un grad de interes remarcabil, însă, contrar așteptărilor mele, s-a demonstrat a fi cu mult peste standardele impuse.

Înainte de a pleca în acest schimb de experiență, totul era nou pentru mine și exista și acea frică de necunoscut. Trăiam o contopire de sentimente, unele de nesiguranță, dar și un entuziasm ascuns ce nu se lăsa pradă ideii de experiență unică.

Când am pășit pe meleagurile sud-vest europene, în aeroportul din Madrid, totul a căpătat o nuanță aparte, nemaiîntâlnită până în momentul respectiv. Am simțit, încă din prima zi, că va urma o experiență greu de definit. Societatea spaniolă, la o primă vedere, transmite un sentiment de calm spiritual și de căldură emanată la fiecare colț de stradă, în fiecare

oraș. Cu toate că foarte puțini cetățeni cunosc limba engleză, am reușit să ne înțelegem de minune cu oamenii, chiar dacă uneori prin intermediul semnelor. Ceea ce m-a surprins într-un mod plăcut, a fost împărtășirea sentimentului de siguranță și de prietenie, încă de la prima întâlnire.

O primă destinație a acestei călătorii educaționale, Madrid, un oraș agitat, dar extrem de bogat în privința obiectivelor culturale remarcabile prin autenticitate. Madridul, din perspectiva mea, reprezintă un imens melanj al populațiilor, ce se caracterizează printr-un puternic drum ascendent spre o societate prosperă. O plimbare prin acest oraș a fost suficientă pentru a fi cucerită definitiv, prin numeroasele obiective, dar și prin arhitectura clădirilor fastuoase cu un design specific. Capitala Spaniei este un spațiu tumultuos, însă în fiecare colțișor al acestui mediu al diversității, se poate regăsi o părticică a sufletului fiecăruia, o rază de soare plină de speranță și bucurie.

Principalele atracții turistice s-au remarcat prin stilul arhitectural deosebit. Ceea ce m-a impresionat într-un mod sublim a fost Palatul de Cristal, un edificiu inaugurat în 1887, ce răspândește în incintă atmosfera de taină.

A doua parte a călătoriei, de altfel cea mai mare parte a experienței culturale, am petrecut-o în Granada, orașul gazdă în timpul celor trei săptămâni magnifice. Granada este un oraș vast, însă în contrast, cu multitudinea locurilor pline de atmosferă și farmec specific. Totul a creat o stare de încărcătură emoțională prin simplul fapt al existenței acestor refugii mirifice. Aici în capitala provinciei Andalucia, am întâlnit o echipă de oameni frumoși, pasionați de ceea ce fac și uniți prin munca lor, fascinantă asociație MEP. Sunt niște persoane fabuloase, pline de carismă și cu un șarm nemaipomenit, alături de noi în toate momentele.

Din păcate, cu aproximativ o săptămână înainte de începerea aventurii, am trăit o experiență dificilă, suferind o fractură verticală a unui molar. În România, nu s-a putut face nimic decât un scurt tratament, ceea ce doar a prelungit perioada de disconfort. În Spania, însă situația s-a agravat

considerabil, a survenit o durere destul de puternică. Domnul profesor a acționat rapid, iar împreună cu personalul de la MEP, în special, Carmen responsabilă de grupul nostru, o persoană nemaipomenită, au găsit o soluție în cel mai scurt timp. Cât despre clinica unde am fost tratată, nu am decât cuvinte de laudă, domnul doctor fiind un om excepțional, explicându-mi pas cu pas problema pe care o am și toate etapele intervenției pe care am suferit-o. Așa cum am menționat mai sus, populația spaniolă nu este vorbitoare de engleză, rareori am întâlnit o persoană care să poată comunica într-o limbă de circulație internațională. Printre aceste persoane se numără și domnul doctor, ceea ce mi-a creat o părere excepțională față de personalul medical spaniol, mult mai responsabil și organizat față de cel din România.

Un alt loc ce m-a fascinat în întregime a fost Parcul de Științe, o multitudine de ramuri culturale și științifice, îmbinate într-o atmosferă și o armonie unice. Pe lângă sanctuarul rezervat diferitelor specii de viețuitoare, un puternic impact asupra mea l-a avut centrul de anatomie. Eu sunt pasionată de această ramură și, sper, în viitor studentă a Facultății de Medicină. Pe lângă vastele informații despre corpul uman, ceea ce s-a remarcat au fost experimentele reale utile pentru înțelegerea diferitelor fenomene existente în corpul fiecărui om.

Pe lângă numeroasele excursii incluse în programul nostru, am putut descoperi o gastronomie plină de culoare și unicitate, o combinație fantastică aseasonată cu o notă de noblete fină. Specialitatea consacrată, reprezentată de vestita Paella cu fructe de mare, m-a atras instantaneu atât prin gustul exotic, cât și prin explozia de culoare și platingul elegant.

Tradiția nemuritoare a spaniolilor, de o individualitate definitorie, Flamenco, apărut și dezvoltat în Andalucia, este o comoară a culturii, prin stilul original al muzicii și al dansului. O trăsătură definitorie a acestei tradiții este sentimentalismul purtat de către fiecare om ce dansează și transmite mai departe acest obicei străvechi de sute de ani.

Uimitor este faptul că, pe lângă muzica excepțională interpretată cu atâta ardoare de instrumentiști cu adevărat pasionați de ceea ce expun în fața publicului, coregrafia este una admirabilă. Privind clipele de nedescris, senzația de euforie și emoțiile se infiltrează până în adâncul sufletului, creându-se astfel o stare intensă resimțită din nou și din nou.

Din punctul meu de vedere, această miraculoasă țară va rămâne o amintire vie ce nu se va sfârși niciodată și ce se vrea re trăită măcar încă o dată. Acele trei săptămâni pline de culoare și fără de seamă, reprezintă o parte minusculă pe axa timpului, dar au o mare însemnătate pentru mine. Aceasta este perioada în care m-am dezvoltat probabil cel mai intens în ultimii ani. Am descoperit o altă mentalitate, diferită de cea din România. Populația are un alt nivel de trai și este mai dezinvoltă, ceea ce conferă un mare avantaj, o mai mare relaxare pe plan psihologic. Stăpânirea de sine de care dau dovadă aceste persoane nu se poate întâlni oriunde.

Această mobilitate și-a pus amprenta într-o manieră definitorie asupra tuturor, fiind un punct inițiativ în această carte deschisă numită viață.

Erasmus+ a fost experiența vieții noastre

*Alexia-Maria Popescu,
Antonia-Briana Ionescu,
Andra-Cristiana Răducan*

Proiectul Erasmus+ a fost o experiență unică pentru noi, care ne-a dezvoltat atât din punct de vedere personal, cât și profesional. Aventura noastră în Spania a fost amestecul ideal dintre un stagiul de practică în domeniul informaticii și o experiență culturală de neuitat.

Înainte de plecare eram nerăbdători să vedem ce ne rezervă această călătorie, dar mai presus de toate eram recunoscători că puteam face acest lucru împreună. Ceea ce am simțit în ziua plecării era o combinație între emoție, bucurie, teamă și curiozitate. Așteptările noastre de la acest proiect au venit din mai multe direcții. În primul rând, știam că ne vom dezvolta abilitățile în informatică și că vom descoperi secretele roboticii. În plus, știam că vom învăța să lucrăm în echipă și să ne susținem reciproc, la orice pas. Am plecat cu teama că nu aveam cunoștințele necesare pentru a ne descurca la cursurile de informatică, dar totul s-a schimbat atunci când am ajuns acolo. Pe de altă parte, așteptam cu nerăbdare să descoperim cultura spaniolă și să vizităm locuri minunate. Era cert că vedeam această experiență ca un drum al inițierii și o rampă de lansare spre maturitate.

Erasmus+ nu reprezintă trei săptămâni din viața noastră, ci viața noastră în trei săptămâni. Programul Erasmus+ este

un program de schimb cultural, nu doar educațional. Această minunată aventură ne-a învățat mult mai mult decât ceea ce învățăm la școală. Încă din prima zi, am realizat că suntem îndrăgostiți de tot ceea ce înseamnă cultură spaniolă, începând cu limba și ajungând la gastronomie. Am observat, de asemenea, diferențele și asemănările dintre români și spanioli. Cei din urmă erau relaxați, mereu cu zâmbetul pe buze și pregătiți să dea o mână de ajutor. O poveste pe care nu o vom uita niciodată s-a întâmplat chiar în restaurantul nostru favorit din Granada. Mergând mai multe zile consecutive la același restaurant tradițional din centrul orașului, am ajuns să legăm prietenii cu chelnerii, aceștia fiind călduroși și întâmpinându-ne de fiecare dată cu același entuziasm de neegalat. Venind într-o zi să luăm masa, am fost întrebați de ce am ajuns mai târziu decât de obicei și dacă vrem să stăm la masa obișnuită. Aveau un ton haios, prietenos. De asemenea, am primit desert gratuit și am reușit să ne înțelegem foarte bine cu personalul restaurantului, chiar dacă exista o barieră lingvistică între noi.

De-a lungul aventurii noastre prin Spania am descoperit o varietate de obiective turistice care ne-au lăsat fără cuvinte. Dintre toate obiectivele vizitate, câteva ne-au rămas întipărite în minte. Deliciul călătoriei noastre și locul care ne-a amintit de copilărie a fost Parcul de Științe din Granada. În cadrul Biodomului am avut ocazia să fim aproape de animale exotice și să le vedem plimbându-se printre noi, experiență pe care niciunul dintre noi nu a mai trăit-o. Pentru aceia care vor fi studenți la medicină o parte impresionantă a acestui Parc de Știință a fost pavilionul dedicat corpului uman. În acest loc am avut oportunitatea de a înțelege în mod practic mecanismele din spatele funcționării organismului uman și de a atinge aparaturile medicale. Inițierea noastră în cultura spaniolă a fost dată de numărul mare de orașe pe care le-am vizitat: Granada, Malaga, Madrid, Cordoba, Sevilla, Jaen, Ubeda, Baeza. Dintre toate, am fost profund impresionați de arhitectura din Sevilla, de la care nu ne puteam lua ochii. Vizita la Palatul Alcazar a fost magică, iar faptul că păunii mergeau printre oameni, fără nicio

grijă, ne-a uimit. De asemenea, și grădinile bogate de vegetație mediteraneană au reprezentat un punct de atracție. În fiecare weekend aveam ocazia de a vizita două orașe. Cordoba este un alt obiectiv apreciat foarte mult. Farmecul acestui oraș este dat de catedrala numită Mezquita, o capodoperă arhitectonică ce ne-a impresionat cu arcurile și coloanele sale vopsite în nuanțe de roșu și alb. Partea centrală a catedralei, acolo unde se află și altarul, era un loc cu un șarm aparte, fiind împodobit cu detalii dantelate. O atracție turistică pe care am văzut-o încă din prima zi, când am mers la sediul MEP, a fost Piața Trinidad ce se afla la cinci minute de mers de cazarea noastră și care reprezenta punctul nostru de întâlnire. Nu vom uita niciodată sunetele melodioase produse de ciripitul papagalilor și de curgerea apei din fântâna superbă din mijlocul pieței. Vizitarea micului cartier numit Albaicin, plimbarea pe străzile strâmte cu case albe și admirarea peisajelor pitorești ne-au uluit.

În toată această perioadă am descoperit lucruri noi, am învățat să ne purtăm de grijă și să ne organizăm atât timpul cât și banii. Petrecând o perioadă mai lungă de timp într-un colectiv am învățat să ne acceptăm reciproc și să cooperăm. În plus, am descoperit multe lucruri despre noi înșine, cunoscându-ne la un nivel mai înalt. Deși inițial credeam că va fi dificil să fim independenți și să avem o comunicare atât de bună între noi, într-un mediu necunoscut, străin, așteptările noastre au fost depășite. Am petrecut împreună unele dintre cele mai frumoase momente din viață, găsind formula perfectă pentru a ne descurca din punct de vedere financiar. Această experiență a reprezentat primul pas spre maturitate, fiind nevoiți să luăm decizii pe cont propriu.

Pe plan personal, dezvoltarea s-a produs din mai multe puncte de vedere. Această experiență a dus la maturizarea noastră și totodată la conturarea personalității fiecăruia dintre noi. Pe de altă parte, am ieșit din zona de confort desfășurând activități zilnice într-o țară străină, departe de familie. Am fost nevoiți să luăm decizii pe cont propriu, fără a beneficia de ajutorul părinților. Modul în care ne-am gestionat banii și

timpul a dus inevitabil la maturizarea noastră și a constituit primul nostru impact cu lumea exterioară. Această oportunitate ne-a lărgit orizonturile, deoarece am descoperit lumea dintr-o altă perspectivă și am avut puterea de a face alegeri pe cont propriu, fără a fi influențați de cei din jur. Pentru unii dintre noi, acest stagiul de practică a schimbat radical concepția asupra informaticii și asupra viitorului profesional. Timp de trei săptămâni, am învățat să fim independenți, fapt benefic vieții de adult. În plus, am reușit să ne orientăm în orașe complet noi, utilizând doar hărți online. Ne-au fost de ajuns doar câteva zile pentru a reține drumul spre principalele obiective turistice din Granada, astfel încât la sfârșitul stagiului am putut să ajungem oriunde doream fără ajutor. Chiar dacă la început ne părea dificilă utilizarea unei hărți, am ajuns la concluzia că putem găsi orice loc ne propunem. Așadar, dezvoltarea personală s-a produs pe toate planurile și suntem sigure că ne-am întors complet schimbate din Spania.

În concluzie, toate așteptările noastre despre acest stagiul de practică au fost depășite, proiectul Erasmus+ fiind un succes, din punctul nostru de vedere. Suntem mai mult decât mulțumite de evoluția noastră într-un timp atât de scurt, atât pe plan cultural, cât și personal. Considerăm că nimeni nu ne poate contrazice când spunem că aceasta a fost experiența vieții noastre. Cuvintele sunt de prisos pentru a descrie multitudinea amintirilor create de-a lungul acestei călătorii.

Mai maturi și mai responsabili

*George-Octavian Farcași,
Mihai Filimon-Ștefan,
Sorin Mircea*

Programul Erasmus (Schema de Acțiune a Comunității Europene pentru Mobilitatea Studenților) este un program al Uniunii Europene (UE), program de schimb studentesc înființat în 1987. Erasmus+ sau Erasmus Plus este noul program care combină toate programele actuale ale UE pentru educație, formare, tineret și sport, care a fost început în ianuarie 2014.

Pregătirea noastră a început în clasa a X-a, când am fost anunțați de profesorul nostru, Anghel Daniel, că urmează să plecăm într-o mobilitate intra-europeană. Atunci când ni s-a comunicat acest lucru, cu toții am prezentat un entuziasm deosebit și eram nerăbdători să plecăm cât mai repede. După câteva luni, am fost anunțați că mobilitatea noastră va avea loc în Spania, mai exact, orașul Granada, unde urma să stăm trei săptămâni. Din clasa a XI-a, am început pregătirile la limba spaniolă, cu ajutorul aplicației OLS (Online Linguistic Support).

Era programat să plecăm în clasa a XI-a, dar din pricina pandemiei, mobilitatea noastră a fost amânată până la începutul clasei a XII-a, astfel perioada de mobilitate a proiectului urma să înceapă pe data de 9 octombrie și se termina pe 31 octombrie. Timpul trecea, iar plecarea noastră se apropia. Proiectul a început printr-o preselecție, în care am susținut probe la limba engleză, informatică și o probă culturală, de geografie și istorie a Spaniei, cu privire specială asupra Andaluziei și Granadei.

Cu toții ne așteptam să fie o experiență incredibilă și de neuitat, ce urma să ne unească pe toți mai mult. Temerile comune pe care le aveam erau că nu o să ne înțelegem cu comunitatea spaniolă din pricina limbii. De asemenea, unii colegi se temeau că nu vor înțelege partea de informatică și că nu ne vom descurca departe de casă. Totuși entuziasmul plecării ne-a ajutat să uităm de aceste temeri.

În dimineața de 9 octombrie, ne-am strâns în fața autocarului, nerăbdători pentru călătoria ce urma. Autocarul ne-a dus până la aeroport. Înaintea decolării, unii dintre noi eram emoționați, deoarece era prima dată când zburam cu avionul. Zborul a durat 3 ore cu escală în Germania.

Am aterizat la Madrid unde am decis, încă din țară să rămânem o zi, pentru că nu afecta programul nostru. Este un oraș superb cu o atmosferă care ne-a uimit pe toți. În Madrid am vizitat numeroase obiective, precum: Palacio de Cristal din parcul Buen Retiro, Estadio Santiago Bernabeu și unde am mâncat pentru prima oară mâncarea tradițională spaniolă, Paella. Din Madrid, autocarul ne aștepta pentru a pleca spre Granada, unde aveam să ne petrecem următoarele trei săptămâni.

După un drum de câteva ore, am ajuns în minunatul oraș Granada. Prima zi a fost de acomodare, fiind întâmpinați de unul dintre membrii MEP, care ne-a prezentat apartamentele unde aveam să stăm.

Am fost la sediul MEP și apoi la compania Informatica Reparnet, unde i-am cunoscut pe manageri și pe membrii echipelor care se ocupau de stagiile de practică din proiectele Erasmus+. După această primă întâlnire, un alt membru MEP ne-a făcut un tur al orașului. Printre obiectivele prezentate se numără și statuia Isabellei I alături de Cristofor Columb. Restul zilei a fost de relaxare. Locuitorii orașului ni s-au părut liniștiți și civilizați, orașul având o atmosferă foarte chill.

Ziua următoare, am vizitat cartierul arab Albaicin, care a prezentat o mică provocare, deoarece nu se afla la aceeași altitudine ca restul orașului, fiind nevoie să urcăm foarte multe

trepte. Datorită amplasării punctului de belvedere, am putut să avem o priveliște incredibilă asupra Granadei, care ne-a lăsat uimiți și pe care nu o vom uita. De asemenea, cartierul ne-a arătat o altă latură a orașului, având posibilitatea de a admira și partea exterioară a cetății și palatelor din complexul Alhambra.

Week-endurile le aveam rezervate pentru excursii în alte destinații interesante ale Spaniei. Și acum vine partea interesantă, în primul weekend, sâmbătă, am urcat pe vârful Veleta, munții Sierra Nevada. Această urcare, la o altitudine de 3394 de metri, a reprezentat o provocare pentru fiecare dintre noi, deoarece în România cel mai înalt vârf are 2544 de metri. Întreaga urcare a durat 4 ore și oboseala se vedea pe fiecare dintre noi, mai puțin pe domnul Anghel care a mai urcat pe acest vârf și în trecut. Drumul până sus nu era chiar ușor, acesta venind cu propriile lui zone periculoase și teren accidentat. Unii colegi au renunțat pe drum din cauza dificultății traseului, nemaiajungând la poza de grup de pe vârful Veleta.

Ziua de duminică a fost petrecută în renumitul oraș Sevilla, care avea multe spații verzi și copaci pretutindeni. Natura îi oferea un aspect plăcut vizual, era viu, cu un aer proaspăt și nepoluat. Ajunși în Sevilla, primul obiectiv a fost Plaza de Espana. Era o piață imensă, în mijlocul ei fiind o fântână deosebită și o energie bună dată de diversitatea oamenilor și de muzica de pe străzi a cântăreților ambulanți. Următorul obiectiv a fost palatul Real Alcazar, ce avea o curte întinsă, plină de verdeață, cu o grădină plină de diversitate, printre care se numărau palmieri, floarea pasiunii și pomi fructiferi. Prin curte, umblau liberi păuni, fiind și un iaz cu somni.

În a doua săptămână, am avut parte de multe călătorii în locuri noi. În ziua de luni, am vizitat grădina Carmen de los Martires, care era constituită dintr-o multitudine de plante și iazuri, deasupra celui mai mare iaz fiind un turn în care ne-am putut urca. Marți am vizitat mall-ul Nevada Shopping, fiind o zi plină de distracție și relaxare. Ziua de miercuri a reprezentat o altă provocare pentru noi, deoarece am fost pe traseul Los Cahorros, o rută făcută pentru oamenii dornici de aventură.

Printre obstacolele traseului se numără poduri de lemn deasupra prăpăstiilor de zeci de metri, porțiuni cu drumuri înguste în care trebuia să ne ținem de niște mânere pentru a trece și porțiuni cu drum alunecos. Munții care înconjurau traseul erau plini de alpiniști. Joi am fost în catedrala catolică din Granada, unde se afla mormântul Isabelei I și al regelui Ferdinand.

Al doilea weekend, sâmbătă, am vizitat orașul Cordoba. Pentru a ajunge în oraș, trebuia să traversăm Podul Roman, plin de cântăreți ambulanți de-a lungul lui. Mai târziu am vizitat și catedrala din Cordoba, o catedrală catolică ce se întindea pe zeci de metri, mult mai mare decât orice catedrală vizitată anterior, construită în stilurile islamic și maur, având în interior monumente religioase.

Duminică, aventura noastră ne-a dus în Malaga, un oraș portuar cu ieșire la Marea Mediterană. Malaga era un oraș plin de palmieri, de turiști, având un vibe de Miami. De asemenea, în acea zi am vizitat și muzeul Picasso, plin de artă pe care nu mulți am putut să o înțelegem. După ce am plecat de la muzeu, ne-am îndreptat spre locul mult așteptat de toți, plaja. Acolo ne-am distrat cu toții, jucându-ne volei și înotând în mare.

În ultima săptămână, am vizitat alte trei orașe: Jaen, Ubeda și Baeza. În Ubeda, am vizitat Hospital de Santiago și am văzut copacul cu umbrele, iar în Jaen am vizitat catedrala și el Castillo de Santa Catalina ce ne oferea o priveliște deosebită asupra orașului. Ziua următoare am fost în parcul de știință din Granada. În el se aflau mai multe secțiuni: animale, roboți, spațiu, fluturi, biologie. Parcul avea și o grădină zoologică care se deschidea doar la o anumită oră și pe care am considerat-o cea mai uimitoare parte a turului, putând observa animalele de-aproape. La final, am avut parte de un mic spectacol cu păsări răpitoare antrenate. Vineri ne-am luat rămas bun de la echipa din companie, fiind recunoscători că am putut lua parte la această mobilitate. Ultima seară de vineri a fost seara Flamenco, în care am urmărit un dans tradițional, prezentându-ne o altă parte din cultura spaniolă.

Ajunși în ultimul weekend, am fost nevoiți să ne pregătim bagajele, petrecându-ne ultimele zile în Spania la maxim. Sâmbătă cu toții am fost triști pentru că trebuia să plecăm, deoarece era un oraș pe placul tuturor și cu o atmosferă pe care nu am mai întâlnit-o. În dimineața de duminică, ne-am luat rămas bun de la acest minunat oraș și am urcat în autocar.

Așteptările noastre au fost depășite, deoarece întreaga mobilitate a fost mult mai frumoasă decât speram. Pe parcursul proiectului, temerile noastre au dispărut, descurgându-ne în fiecare situație de care ne era teamă inițial. Faptul că am conviețuit în grup ne-a apropiat și ne-a ajutat să învățăm mai mult despre ceilalți. De asemenea, mobilitatea ne-a maturizat și ne-a făcut mai responsabili, învățându-ne să ne organizăm mai bine timpul și banii.

Spania ne-a impresionat atât prin obiceiurile și tradițiile ei, cât și prin gastronomia și locuitorii săi. Un obicei care ne-a surprins este „siesta”, sau pauza de masă pe care noi în România nu o avem. Mâncarea a fost delicioasă și deosebită, cel mai des vizitat restaurant de noi fiind Vinoteca, ajungând să ne împrietenim cu chelnerii. Spaniolii sunt niște oameni prietenoși și veseli, care ne-au primit cu brațele deschise.

Mobilitatea ne-a ajutat să ne dezvoltăm mai mult, arătându-ne atât aspecte legate de noi, cât și de societatea și cultura spaniolă, astfel la sfârșitul proiectului, ne-am ales cu toții cu amintiri frumoase, o impresie foarte bună despre Spania și cu dorința ca în viitor să revizităm această țară.

Trei săptămâni de independență

*Alin-Ioan Avram,
Bogdan-Mihai Târțău,
Sebastian Nedelcu*

A face parte din proiectul Erasmus+ a fost mult mai mult decât o simplă vacanță în străinătate sau o deplasare pentru a ne dezvolta profesional. Proiectul Erasmus+ a însemnat o experiență de viață unde ne-am descoperit pe noi, am creat noi legături și am învățat importanța lucrului în echipă.

La începutul proiectului, când am aflat despre oportunitatea de a pleca în Spania timp de trei săptămâni, pe lângă entuziasmul și nerăbdarea pe care le aveam, a existat și o mică frică de a ieși în lume. Sentimentul de a-ți părăsi casa și a-ți lua zborul este unul înspăimântător la prima vedere, însă de fapt era un mic pas spre o experiență de neuitat. Pe lângă dorul de casă, a existat și frica de a nu fi capabili să ne gestionăm resursele financiare în mod adecvat. Fiind puși în fața unei situații nemaiîntâlnite până atunci, ideea de a ne organiza atât banii, cât și timpul în mod eficient ne-a pus pe gânduri, însă mai apoi am realizat că această mobilitate a reprezentat un start în ceea ce privește responsabilitatea financiară. De asemenea, cu toții am crezut că va fi dificil să conviețuim, dat fiind faptul că stilurile noastre de viață și obiceiurile sunt diferite, iar atunci când trăiești alături de mai multe persoane trebuie să apară și compromisuri. În ciuda a ceea ce credeam, toată lumea a reușit să se înțeleagă și să se ajute reciproc, reușind să organizăm chiar seri în care am invitat profesorii însoțitori la o masă gătită de Robert.

Odată ajunși în Spania am început să observăm diferențele culturale în ceea ce privește modul de viață și stilul occidental abordat în acea zonă. Un prim lucru pe care l-am observat, a fost faptul că spaniolii au o fire calmă și primitoare. Ei au un stil de viață relaxat, lipsit de stresul cotidian dovedit prin existența „siestei”. În țările cu o climă considerabil mai caldă, siesta face parte din rutina de zi cu zi a oamenilor, fiind o perioadă de odihnă, pe care aceștia o practică pentru a evita temperatura ridicată din timpul prânzului.

Un alt aspect pe care trebuie să-l iei în considerare când analizezi cultura spaniolă este importanța pe care locuitorii o acordă propriei limbi. Spaniola fiind a doua cea mai vorbită limbă nativă, bilingvismul în societatea spaniolă este rar întâlnit și este un mediu în continuă dezvoltare. În cazul nostru, fiind vorbitori de română, engleză și, cu indulgență, franceză ne-a fost dificil să comunicăm, întrucât am fost priviți cu scepticism atunci când am arătat că nu avem cunoștințe de limbă spaniolă. Româna, precum și spaniola, este o limbă romanică, ceea ce ar fi trebuit să facă lucrurile mai ușoare, însă nu a fost cazul, deoarece modul în care spaniolii vorbesc ni s-a părut foarte rapid și accentuat.

Gastronomia a jucat de asemenea un rol important în experiența noastră din timpul mobilității. Am reușit să gustăm din cultura spaniolă încă din prima zi ajunși în Granada, având oportunitatea să mâncăm la un restaurant specializat în pește și fructe de mare, unde am putut gusta faimoasa „paella”. Într-adevăr s-a dovedit a fi un preparat special, care cu siguranță a rămas în inimile noastre, fructele de mare combinate cu orezul specific preparat fiind o combinație perfect echilibrată. O altă experiență memorabilă a reprezentat-o preparatul de vită pe care l-am mâncat într-un restaurant din Granada. Noi am supranumit-o „vită nebună” deoarece ne-a fost servită într-un mod elegant și inedit, având posibilitatea de a ne prepara vita după bunul plac cu ajutorul unei pietre încinse. Gustul a fost nemaipomenit, iar „vita nebună” rămâne până astăzi, cea mai bună carne de vită pe care noi am mâncat-o vreodată. În ceea

ce privește personalul de la MEP și de la Informatica Reparnet, oamenii ne-au ajutat cu tot ce am avut nevoie și au fost deschiși la propuneri și activități interactive.

Obiectivele turistice au fost cu siguranță punctul culminant în experiența noastră Erasmus. Având oportunitatea de a vedea diverse locuri, cu diverși oameni și mentalități diferite, este un prilej de a-ți îmbogăți orizontul și de a-ți schimba perspectiva asupra lumii în care trăim. Prima oprire în Spania a fost tocmai capitala țării, Madrid. Am fost tare impresionați de stadionul Santiago Bernabeu, un important loc în istoria fotbalului mondial. Am avut ocazia să pășim și să retrăim emoția simțită de milioanele de oameni ce iubesc clubul Real Madrid, fiind entuziaști ai fotbalului a fost un moment unic. Trofee expuse în vitrină vorbeau de la sine în legătură cu impresionantul trecut al clubului, iar reușitele jucătorilor erau expuse digital pe marile ecrane din interiorul stadionului. Am simțit o emoție profundă și o conexiune cu spiritul echipei.

O altă locație ce a lăsat o impresie bună asupra noastră a fost Malaga. Este un oraș exotic, conectat la Marea Mediterană, unde am vizitat muzeul marelui pictor Pablo Picasso, iar apoi am intrat în mare. Este un oraș plin de viață, cu un aer tropical, ce ne-a purtat cu gândul la o vacanță de vară petrecută la mare. Sevilla a fost probabil orașul care ne-a plăcut cel mai mult. Am simțit oarecum că intrăm într-o nouă țară, într-o nouă zonă, odată cu vizitarea sa. Clădirile impresionante și vegetația tropicală erau ceea ce nu mai văzusem până la momentul acela. Am reușit să mâncăm la restaurantul Hard Rock Cafe, unde am avut ocazia să stăm lângă jacheta faimosului Michael Jackson și chitara renumitului chitarist David Gilmour de la Pink Floyd. Fiind niște pasionați ai muzicii, am rămas șocați în cel mai plăcut mod de oportunitatea pe care am avut-o să mâncăm la un asemenea restaurant, un adevărat centru istoric al muzicii.

Granada a fost orașul în care ne-am petrecut cel mai mult timp în aceste trei săptămâni. Aici am locuit și am format legături atât cu colegii noștri cât și cu diferite persoane din oraș. Am gustat la maxim din libertatea oferită și am umblat prin fiecare

colțișor al centrului până l-am vizitat în întregime. Granada a intrat ușor-ușor în sufletul nostru. Catedrala din centru a fost cel mai des vizitat obiectiv din oraș, fiind locul de întâlnire al tuturor excursiilor atât cu grupul cât și cu personalul de la MEP. Orașul a avut multe de oferit, una dintre atracțiile inedite fiind cartierul Albaicin, a cărui înfățișare ne-a atras atenția prin dominanta nuanței de alb. Împreună cu grupul, am urcat de mai multe ori până la un punct de belvedere de unde am putut admira o priveliște panoramică, atât întregul oraș Granada, Alhambra, în toată splendoarea ei, cât și masivul lanț muntos Sierra Nevada. De asemenea, am vizitat și Alhambra, unde am putut observa contopirea diferitelor stiluri arhitecturale, cât și diferențele culturale care au fost impuse de-a lungul istoriei. Excursia pe vârful muntelui Sierra Nevada a reprezentat o adevărată provocare prin solicitarea capacității fizice. Pe lângă o condiție fizică bună, a fost nevoie și de o gândire pozitivă. Ne-am ajutat reciproc atât cu apă și mâncare, cât și pe plan moral, încurajându-ne adesea în momente în care simțeam că unii dintre noi voiau să cedeze. Odată ajunși în vârf, am putut răsufla liniștiți, admirând priveliștea deșertică oferită de muntele Sierra Nevada la 3400 m. Cei de la MEP ne-au pregătit de asemenea o seară tradițională Flamenco în care am savurat muzica și interpretarea unor dansuri specifice. Ca muzicieni a fost o plăcere să ieșim din zona de confort și să analizăm un alt stil, total diferit. A fost ca o gură de aer bine venită și plină de inspirație.

A sta trei săptămâni pe cont propriu a fost cu siguranță o adevărată aventură în maturizarea noastră ca adolescenți. A fost prima oară când a fost nevoie să ne descurcăm singuri, când vine vorba de mâncare, rufe și treburi casnice, dar și pe plan financiar. Fiecare dintre noi a lucrat în echipă, împărțindu-ne treburile pentru a eficientiza curățenia în apartament. Robert, prietenul nostru, a gătit de câteva ori, noi ajutându-l cu curățenia și lucruri mărunte. Nu a fost ușor la început, însă pe parcurs ne-am adaptat, iar stilul nostru de viață a fost unul echilibrat. Pe plan financiar am simțit cu toții că a însemnat foarte mult

în ceea ce privește viitorul nostru. Am experimentat pe pielea noastră conceptul de „responsabilitate financiară”, fiind un prim pas în cunoștințele noastre despre economie și felul în care îți poți folosi banii responsabil.

Pentru mine, Avram Alin, proiectul Erasmus a însemnat o nouă perspectivă asupra lumii. Libertatea și mentalitățile diferite întâlnite în Spania, au reușit să-mi contureze o nouă viziune în ceea ce consta atât stilul meu de viață cât și planurile de viitor. Înainte de a pleca eram genul de persoană care pune preț mai mult pe lucrurile materiale decât pe amintirile rămase. Acum, după ce am profitat la maxim de această experiență, am înțeles că viața are atât de multe lucruri de oferit și este păcat să rămâi într-un singur loc și să nu te bucuri de frumusețile pe care viața le are de oferit. Sunt dispus să călătoresc cât mai mult în viitorul apropiat alături de cei dragi. A călători cu familia mea este obiectivul principal în momentul de față, amintirile rămase însemnând cu siguranță mai mult decât orice alt bun material sau proprietate.

Pentru mine, Târțău Bogdan, acest proiect a reprezentat, pe lângă dezvoltarea cunoștințelor, un bun prilej pentru a învăța mai multe despre mine și a mă maturiza, din multe puncte de vedere. Deși la prima vedere nu pare, a locui împreună cu alți oameni timp de trei săptămâni necesită multă răbdare, înțelegere și responsabilitate din partea tuturor. Astfel, am avut această oportunitate de a mă maturiza împreună cu toți ceilalți, împărțind între noi sarcini precum călcatul și spălatul hainelor, dar și menținerea curățeniei în apartamentul în care locuiam. De asemenea, această mobilitate m-a ajutat să îmi dezvolt o perspectivă cu privire la gestionarea resurselor financiare, precum și a timpului, aspecte cărora nu le-aș fi dat o mare importanță în viața mea cotidiană. Pot spune, fără îndoială, că această mobilitate a reprezentat un factor foarte important în vederea dezvoltării mele personale.

Pentru mine, Nedelcu Sebastian, acest proiect a marcat o trecere din ceața ignoranței, pe care toată lumea

o întâmpină în stagiile de formare, într-o deschidere a orizonturilor nemaipomenită.

Deplasarea din zona în care am trăit toată viața și plasarea mea într-o societate cu altfel de norme și obiceiuri a reprezentat o oportunitate de a-mi deschide ochii către nou. Am devenit din ce în ce mai pasionat în legătură cu istoria și cultura altor civilizații, mai mult sau mai puțin apropiate de a mea, subiecte care până la momentul desfășurării mobilității nu au reprezentat un interes pentru mine. Atât aspirațiile cât și visele mele au luat o întorsătură spre mai bine, zic eu, astfel conturându-mi un nou drum, total diferit de cel precedent. Am devenit mai independent, atât emoțional cât și financiar, învățând cum să conviețuiesc cu ceilalți colegi, chiar având o experiență foarte pozitivă de-a lungul șederii noastre.

În concluzie, așteptările ne-au fost depășite cu mult, devenind una dintre cele mai frumoase experiențe pe care le vom fi trăit de-a lungul vieții. A fost o experiență unică în viață, care cu siguranță ne-a schimbat în niște oameni mai buni, mai atenți, mai inteligenți, mai descurcăreți și cel mai important, mai deschiși.

Un vis trăit

George-Cosmin Ceacâru

Erasmus+ este un frumos capitol din viața mea. Simt nevoia de a spune asta de la început. Înainte de a ajunge în Spania și de a vedea cât de frumoasă poate fi o călătorie dacă ești deschis unor noi provocări, așteptările mele nu erau așa de ridicate. Mă gândeam că o să ajungem în Spania, ne vom face programul de informatică și cam atât. Experiențele culturale și sociale trăite în această țară superbă m-au făcut să realizez că mă înșelam amarnic. Îmi era teamă că nu mă voi înțelege cu ai mei colegi, că nu-mi voi face prieteni și că o să îmi lipsească familia și casa foarte mult. Într-adevăr dorul de casă a fost destul de mare, doar că tot ce am trăit în această experiență mi-a depășit așteptările cu mult și a compensat.

Au fost trei săptămâni de o continuă descoperire, o continuă aventură, zi de zi având o nouă activitate alături de profesorii noștri și de colegi. Încă din primele zile trăite în peninsula am putut să observ câteva obiceiuri ale spaniolilor.

În primul rând, mâncarea spaniolilor este genială. Dacă vreodată ajungeți în Spania, nu aveți cum să plecați fără a gusta clasicele „Rabo de Toro”, „Gazpacho” sau „Churros”, un mic dejun excelent alături de o cremă de ciocolată.

Un alt obicei, cel-am observat printr-o întâmplare amuzantă, este faptul că spaniolii au așa numita „Siesta”. Într-o zi, voiam să merg alături de câțiva colegi în oraș să mâncăm, tocmai ce ieșiserăm de la cursuri, așadar eram destul de înfometați. Era ora 14:30, ajungem pe o străduță a Granadei cu diferite terase de-a lungul ei, însă ce să vezi? Majoritatea teraselor erau închise

pe motiv de „Siesta”. Acesta este stilul lor de viață, după masă, odihnă. În continuare ne-am mai plimbat 30 minute în căutarea unui loc să mâncăm. În final am găsit un loc super tare, nu chiar central, dar cu un personal de excepție, niște oameni de nota 10. Am ajuns la restaurant, ne-am așezat pe terasă și am așteptat chelnerul să ne preia comanda. Așteptarea a fost scurtă, ne-a întâmpinat un domn cu un zâmbet larg pe față și ne-a întrebat ce dorim de băut. Ne-a adus băuturile alături de „Tapas” – diferite gustări ce variază de la fructe de mare la brânzeturi, doar ca să te bucuri la maxim de băutura cerută, apoi ne-am comandat și mâncare.

Din punct de vedere turistic, Spania și în special zona Andaluzia, este de vis. Alături de grupul din care fac parte am văzut diferite obiective turistice cum ar fi: Munții Sierra Nevada (Vârful Pico-Veleta) – unul dintre cele mai înalte vârfuri din Europa, Los Cahorros – un traseu cu multe peripeții ce te ține activ pe tot parcursul activității și te uimește prin podurile suspendate la o înălțime considerabilă, Muzeul de Știință și Biodomul – unde am putut vedea specii de animale nemaîntâlnite, Alhambra este unul dintre cele mai importante monumente de arhitectură maură, Plaza de San-Nicolas – un viewpoint excelent pentru un apus de soare de neuitat.

Această experiență m-a ajutat să-mi descopăr noi abilități de comunicare, atât cu străinii cât și cu colegii mei. La MEP Dorms, unde am fost cazați încă din prima zi și unde personalul ce ne-a prezentat locul a fost foarte primitiv, a sosit ulterior și un grup de polonezi de vârsta noastră, urmând ca noi să conviețuim cu toții acolo. La început eram puțin sceptic în privința lor. Mi se păreau mai puțin sociabili și mă gândeam că nu o să ne împrietenim, dar ușor-ușor, având bucătăria la comun am început să vorbim și să ne cunoaștem mai bine unii cu ceilalți. După o săptămână stăteam împreună și ne uitam la TV-ul din sala de mese, ieșeam pe afară sau ne jucam împreună diferite boardgames. Nu mă așteptam, dar după ce am plecat din Spania, chiar am mai ținut legătura cu două persoane din grupul lor.

Un alt plus al acestei experiențe, este faptul că am învățat să-mi gestionez banii cu cap, fără a trece peste limita zilnică pe care mi-o impuneam personal, asta pentru a-mi ajunge până la sfârșit fără probleme. Prin acest mod am reușit să mă întorc în țară cu o sumă de bani considerabilă și în același timp să mă distrez și să-mi asigur nevoile pe tot parcursul perioadei trăite în Spania.

Consider că programul Erasmus+ m-a ajutat să mă descopăr mai mult și să mă maturizez. Toate acestea sunt combinate experiențe profesională, turistică și socială pe care sigur nu le voi uita niciodată.

O călătorie în care m-am descoperit

Cătălin-Andrei Trăistaru

Înainte de plecarea în această mobilitate nu m-am gândit foarte mult la aceasta, dar mi-am făcut câteva păreri și mi s-a părut normal să visez la o experiență de neuitat. Primele gânduri au fost că trebuie să merg neapărat, să descopăr lucruri noi, să îmi descopăr potențialul și să capăt o experiență atât în domeniul profesional, dar și cultural sau personal.

Acest proiect mult așteptat a fost o experiență deosebită care m-a schimbat în bine. În urma unei lungi așteptări, am ajuns la momentul plecării noastre în proiectul Erasmus+. Primele momente după aflarea vestii au fost doar de bucurie, făcându-mi planuri și visând la minunatul proiect prin care aveam multe de învățat, atât cultural, cât și profesional. Cu cât se apropia plecarea, cu atât mai nerăbdător deveneam și totodată mai îngrijorat, deoarece era prima mea experiență în care trebuia să mă îndepărtez de familie și de prieteni atât de mult timp. Știam că această mobilitate mă va schimba, dar nu mă așteptam să văd lucrurile atât de diferit în urma acestei experiențe.

La începutul proiectului am crezut că îmi va fi ușor în a-mi gestiona banii și timpul și că îmi va fi foarte greu în a mă adapta în altă țară unde este o cultură diferită și o altă limbă, dar lucrurile au fost exact invers. Am întâmpinat probleme unde nu mă așteptam, precum dificultatea în orientare, rătăcindu-mă de multe ori.

Spania este o țară pe care trebuie să o vizitezi, având multe obiective turistice care sunt impresionate. Oamenii sunt foarte comunicativi și amabili, foarte glumeți, dar și serioși când este nevoie. Gastronomia a avut surprize plăcute, dar și neplăcute.

Am încercat cât mai multe lucruri noi, unele dovedindu-se a fi delicatese, altele nedorind să le mai încerc. Zona în care am fost noi este zona de sud a Spaniei. Cel mai mult timp l-am petrecut în Granada, dar am avut numeroase excursii în alte orașe importante. Vremea în perioada cât am stat acolo a fost frumoasă, bucurându-ne de fiecare moment pentru a vizita și pentru a căpăta noi cunoștințe despre acest loc.

În ziua plecării am fost entuziasmat și foarte fericit că fac parte din acest proiect. Fiecare zi din această experiență m-a învățat cum să mă descurc pe cont propriu.

Primele zile au fost destul de dificile, dar au trecut ușor făcându-mi noi prieteni încă din prima zi. Am început să mă împrietenesc cu colegii de cameră, care au fost deosebiți. Prin intermediul lor am mai cunoscut o fată și ne-am petrecut majoritatea timpului toți patru, dar am stat destul timp și cu colegi cu care mă cunoaștem deja. Mă bucur că am găsit pe cineva cu care să mă înțeleg de minune, neavând probleme și împărțind totul, călătorind împreună, descoperind lucruri noi și trăind experiențe imposibil de uitat. Această călătorie m-a făcut să leg noi prietenii pe viață și să le întăresc pe cele deja existente din timpul liceului.

Odată ajunși acolo am început foarte repede să ne acomodăm, să facem scurte descoperiri într-o zonă restrânsă, pentru ca mai târziu să mergem și în alte locuri mai îndepărtate. Am început să avem mici dialoguri în spaniolă cu personalul de la restaurante sau cu vânzătorii din magazinele de unde am început să căutam lucruri care să ne aducă aminte de această călătorie. După câteva zile, deja eram obișnuiți cu ritmul vieții de acolo. Mergeam singuri la orele de practică și ne descurcam pe cont propriu, fiind o experiență nouă pentru noi.

La o săptămână după sosirea noastră acolo am fost nevoiți să împărțim spațiul nostru cu un grup din altă țară. Era un grup de polonezi pe care îi așteptam cu nerăbdare să vină și să legăm prietenii și cu aceștia.

Primele contacte cu ei nu au fost precum așteptările mele, nefiind foarte comunicativi în primele zile, însă o parte din grup la sfârșitul plecării noastre și-au făcut curajul și au petrecut timp

cu noi, formând câteva prietenii, dar nu foarte apropiate. În ciuda acestui fapt, ne-am înțeles destul de bine cu aceștia, chiar am stat și-am vorbit câteva seri despre diferite subiecte, fiecare povestind despre locul de unde vine și pasiunile lui. Câteva excursii în afara orașului le-am făcut împreună cu acest grup, dar de anumite ieșiri a avut parte doar grupul nostru. Excursiile au fost numeroase, ajutându-ne să ne completăm experiența cu privire la societatea spaniolă și cultura acesteia. În urma fiecărei activități dobândeam mai multă experiență în călătorie, comunicare și alegeam un mic suvenir care să ne aducă aminte de vizita noastră acolo. Fiecare loc vizitat a avut ceva special, ceva unic de văzut care m-a făcut să îmi doresc să revin în acest loc cât mai curând.

Multe zile le-am pierdut plimbându-mă pe străzile orașului, împreună cu prietenii cu care m-am cunoscut mulțumită acestui proiect, pentru a descoperi noi locuri. Am vizitat magazine, restaurante și parcuri și timpul a trecut mult prea repede.

Unele zile le-am petrecut cu alte persoane pe care le-am cunoscut acolo precum un grup din România care făcea parte dintr-un proiect ca și noi, cu care ne-am întâlnit întâmplător în una din multele excursii în afara orașului. Am rămas buni prieteni cu acest grup și cu alți tineri străini din alte grupuri, reușind să trecem de barierele limbii. Am ajuns să vorbim mai bine ca înainte engleza și învățând puțină spaniolă. Multe din acestea au făcut ca dorința noastră de a rămâne în Granada pentru mai mult timp să fie și mai mare.

Ultimele zile petrecute acolo le-am dedicat suvenirurilor și petrecerii timpului împreună cu persoanele minunate cu care am legat prietenii acolo. Mă bucur enorm că am avut pe cineva cu care m-am înțeles de minune peste tot pe unde mergeam.

Călătoria noastră se apropia de final și eu personal am reușit să îmi gestionez bine timpul și banii. Mă bucur că am putut să mă acomodez și să mă înțeleg bine cu toate persoanele cu care a trebuit să îmi petrec timpul și să împart spațiul. A fost o experiență frumoasă și mă bucur că am avut ocazia să fac parte din acest proiect.

Un proiect cât o lume

Marius-Alin Dobrin

Eu am fost puțin luat prin surprindere de plecarea în Spania. Îmi plăcea foarte mult ideea de a pleca pentru trei săptămâni într-un proiect în care aveam de învățat ceva și pe lângă aceasta să văd și Spania. Cea mai mare temere a mea a fost faptul că nu mă voi putea descurca la rezolvarea cerințelor pe care le voi primi pe partea de informatică și că îmi va fi greu să mă adaptez cu ceilalți colegi, deoarece pe mulți dintre ei nu îi cunoșteam.

La început mi-a fost foarte greu să interacționez cu spaniolii din cauză că erau foarte puțini care vorbeau engleză. În mare parte m-am descurcat cu un fel de engleză combinată cu spaniolă și prin semne, astfel am reușit să comunicăm. Spre deosebire de români, spaniolii erau mult mai veseli și mai primitivi. Am încercat multe feluri de mâncare specifice lor. La început eram puțin sceptic când am văzut fructele de mare, nu eram obișnuit cu ele. Pe partea culinară am avut atât experiențe plăcute, cât și experiențe neplăcute. Unele mâncăruri m-au făcut să mai vreau să le încerc, iar altele m-au determinat să nu mai vreau vreodată să le consum. Ei foloseau și niște condimente diferite de cele pe care le folosim noi, iar gusturile erau diferite. Cel mai greu ne-a fost să găsim limonada. A fost ca un fel de provocare, tot cerând limonadă am primit Fanta Lemon, Sprite, Schweppes Bitter Lemon, niciodată limonadă naturală.

Pe parcursul acestor trei săptămâni am vizitat destul de multe obiective turistice și culturale. M-a impresionat foarte mult arhitectura clădirilor și felul cum erau aranjate în interior. Cel mai mult mi-a plăcut Bio-Dome-ul. Acolo am avut ocazia

de a vedea în carne și oase lemuri, leneși și multe alte vietăți de care sunt fascinat. Excursiile fiind numeroase, am vizitat o mulțime de locuri din oraș și împrejurimi, cum ar fi Alhambra, Sacromonte, Albaicin, Malaga, Sevilla, Cadiz, Los Cahorros, Sierra Nevada. Eu nu sunt o persoană foarte activă și nu sunt pasionat de expediții pe munte sau plimbări de acest gen. Pentru mine aventura de la Los Cahorros a fost un prim contact cu mersul prin pădure, prinsul de stânci, mers pe sub stânci în genunchi pentru a continua drumul. A fost o experiență de neuitat. Din păcate, neavând o condiție fizică foarte bună, nu m-am aventurat să urc pe vârful Pico Veleta, deși mi-ar fi făcut plăcere. Am vizitat multe catedrale, care mi-au plăcut chiar dacă nu mă pasionează această parte a culturii. Peisajele și arhitectura din Granada erau unele cu mult diferite față de ce vedem noi în mod obișnuit în România. Am reușit să vedem și apusul de la Mirador de San Nicolas, punct din care se vede toată Alhambra. Am avut ocazia de a vedea și mormântul lui Cristofor Columb care se află în Catedrala din Sevilla. Pe parcursul acestor excursii ne-am întâlnit cu mulți alți români, din alte proiecte care au fost foarte sociabili. Cu unii dintre ei am și ieșit de câteva ori prin oraș să ne cunoaștem și să socializăm.

Cu polonezii nu am interacționat foarte mult și nu am avut probleme cu ei, doar îi salutăm. Am avut un singur incident cu polonezii în autocar, când am mers la Cordoba (dar nu erau polonezii cu care locuiam) fiind foarte gălăgioși și fără pic de bun simț. Au arătat o mare lipsă de educație. Polonezii cu care locuiam erau la locul lor, nu deranjau, au fost foarte în regulă.

După părerea mea, impactul major pe care l-a avut această experiență pentru mine a fost faptul că am început să învăț să conviețuiesc cu alte persoane necunoscute. La început îmi era teamă că nu voi reuși să mă descurc în aceste circumstanțe. În ultimele zile din acest proiect am încercat să profităm din plin de momentele pe care le mai petreceam în Granada și ne-am plimbat împreună peste tot, am căutat suveniruri, am încercat să luăm cu noi câteva dintre alimentele specifice spaniolilor pe care să le aducem acasă. Această experiență m-a făcut să devin

mult mai sociabil și mult mai empatic. Am început să nu mai judec oamenii după aparențe, cum făceam înainte. Am devenit mult mai organizat și am început să îmi gestionez mult mai bine timpul și banii.

În ciuda scepticismului pe care l-am avut inițial în legătură cu adaptarea mea și de faptul că nu mă voi descurca, toate acestea au dispărut după primele zile. A fost o experiență super plăcută, în urma acestui proiect am legat și prietenii, am ajuns să cunosc persoane în trei săptămâni cât nu le-am cunoscut în patru ani de liceu. Acest proiect m-a ajutat să îmi deschid mult mai larg ochii, să îmi doresc să explorez cât mai mult lumea și să îmi fac cât mai mulți prieteni.

Gracias!

Ana-Maria Buzoianu

Erasmus+ a reprezentat pentru noi o adevărată călătorie prin cultura spaniolă, pătrunzând întru totul în frumusețea ei, de la mâncare la obiceiuri, de la muzică și dans până la stilul de viață. Toți acești factori au făcut ca vizita noastră să fie una de neuitat.

Am să încep prin a povesti cea mai frumoasă amintire, dar și prima care îmi vine în minte atunci când mă gândesc la tot ceea ce am trăit în acest proiect: Munții Sierra Nevada, Pico del Veleta... o experiență cu totul inedită, o drumeție în adevăratul sens al cuvântului. Am parcurs un traseu cu 1000 m denivelare în numai 4 ore de mers și pot afirma cu certitudine că ne-am întrecut limitele și am reușit să ieșim din zona de confort. Această drumeție ne-a învățat cât de important este să continuăm, chiar și atunci când lucrurile devin din ce în ce mai complicate, rezultatul merită întotdeauna. Așa cum se spune, „după muncă și răsplată”.

La mai puțin de 24 de ore distanță echipa noastră ajungea pe plajele atlantice ale Cadizului. Un adevărat record. Un oraș superb, cu o istorie uimitoare și cu iz exotic aparte.

Sevilla este un loc în care am stat prea puțin pentru a-i descoperi adevărata valoare, un oraș cu monumente emblematice cunoscute în întreaga lume. Plimbările pe străzile Sevillei ne-au făcut să ne simțim parcă din alte vremuri. Am vizitat și cel mai cunoscut obiectiv turistic al acestui oraș, Catedrala Sfânta Maria, o catedrală imensă, cu ziduri înalte sculptate cu minuțiozitate. Acele locuri au rămas acum în

amintirea noastră, dar și în câteva fotografii pe care am reușit să le facem.

Pe urmele maurilor, am ajuns și în Cordoba, un alt oraș cheie în călătoria noastră, orașul care ne-a oferit cea mai spectaculoasă Moschee și cele mai frumoase străzi, pe care ne pierdeam cu plăcere.

Malaga a fost de departe cel mai artistic oraș, aici toate peisajele erau adevărate opere de artă. Am vizitat Muzeul Picasso, unde am fost fascinați de geniul uman și de ceea ce poate acesta să redea printr-o varietate de culori.

Granada este locul în care ne-am petrecut cea mai mare parte a timpului, locul care ne-a făcut să ne simțim acasă, deși eram la mii de kilometri distanță. Căldura și diversitatea orașului ne-au ajutat să ne integrăm rapid în tot ceea ce însemna cultura spaniolă. Seară de seară „am bătut” străzile acestui frumos oraș, descoperind mereu ceva nou: Alhambra, Mirador de San Nicolas, Sacromonte, Parcul Carmen de los Martires și o mulțime de alte locuri minunate. Ne amintim cu plăcere de spectacolele stradale pe care nu le ratam niciodată. Sunetele corzilor de chitară care răsunau pe toate străzile, la fel și rezonanții pași de Flamenco, muzica, dansul, emoția, au fost adevărate repere în parcursul nostru cultural.

În acest proiect am trăit clipe de neuitat care ne vor face să ne amintim mereu cu drag de această experiență.

O să încheiem simplu, printr-un Gracias!

Gracias, Granada, pentru tot ceea ce ne-ai oferit!

Gracias, profesorilor care ne-au însoțit în această experiență minunată!

Gracias Colegiului Național „Neagoe Basarab” pentru oportunitatea oferită!

Hasta pronto, Granada!

Conviețuire, cunoaștere, respect

*Eduard Drăgan,
Erich-Andrei Baba*

Recent am avut ocazia de a participa într-un proiect Erasmus+, dar nu unul oarecare, ci INFOED, care s-a dovedit a fi o experiență de care nici nu bănuiam că aveam nevoie.

Înainte de a pleca în Spania, țara care ne-a găzduit pe tot parcursul acestei mobilități din proiect, putem spune că nu aveam idee în ce urma să ne implicăm. Din cauza amânărilor succesive, nu mai aveam vreo urmă de speranță că vom mai pleca, dar „speranța moare ultima”. Din fericire, pandemia „a luat o pauză”, permițându-ne astfel să ne dezvoltăm abilitățile în domeniul informaticii și să cunoaștem o țară diferită.

Când vine vorba despre așteptările noastre cu privire la acest proiect, putem spune că s-au diminuat odată cu amânările continue, ceea ce a făcut întregul proiect mult mai interesant, un adevărat labirint de experiențe pe care am reușit să le trăim de-a lungul celor trei săptămâni.

Prima interacțiune cu poporul spaniol am avut-o încă de la aterizarea pe aeroportul din Malaga, acolo unde am descoperit oameni primitivi și veseli, în ciuda dezastrului produs de pandemie.

Granada... un oraș multicultural. Deși credeam că nu ne mai putea uimi nimic, am ajuns în Granada, un oraș aflat la poalele munților Sierra Nevada, acolo unde cultura maură se împletește cu cea creștină, fuzionând într-un loc plin de diversitate, un aspect foarte pregnant, resimțit la fiecare pas. Chiar dacă fac parte din etnii diferite, acești oameni trăiesc împreună într-o

armonie deplină, aspect care ne-a impresionat profund. În general, spaniolii au altă mentalitate față de români, fiind mult mai permisivi, open-minded și în general dornici să ajute pe oricine, cel puțin asta am remarcat noi. Ei sunt niște oameni simpli, care au înțeles că viața nu se rezumă doar la bani. Am remarcat un respect deosebit față de concetățeni și față de societate, ei respectând cu strictețe chiar și cele mai mici reguli.

Rabo de torro, Flamenquin, Gazpacho, Piononos, Paella, sunt doar câteva dintre specialitățile încercate de noi. Fiind un oraș multicultural, am testat și preparate ale altor culturi stabilite în acea zonă, dar putem spune că mâncarea spaniolă este diferită de mâncarea cu care am fost obișnuiți. Noi am fost fascinați de un lanț local de restaurante, numit „Carmella”, acesta fiind organizat pe mai multe specificuri. Preferatul nostru a fost cel italian. Aici am mâncat cea mai bună lasagna și am descoperit o băutură specifică, Tinto de Verano, pe care am vrut și noi să o reproducem, dar fără succes. Am încercat, de asemenea, și renumita sangria, dar nu a fost la același nivel cu Tinto de Verano.

Pe parcursul celor trei săptămâni, am vizitat diferite orașe din provincia istorică Andaluzia, cel mai spectaculos fiind Sevilla. Ne-am plimbat prin Plaza de Espana, admirând un spectacol spontan de flamenco, ținut sub porticul clădirii centrale. Piața a fost gândită astfel încât să prezinte toate regiunile spaniole într-un singur loc, arătând unitatea acestui popor. Catedrala din Sevilla este fascinantă atât prin monumentalitatea sa, cât și prin arhitectura gotică. Fiind construită pe locul unei foste moschei, unul dintre minarete s-a păstrat, devenind turn al bisericii, în care am avut ocazia să urcăm. Pe lângă acest turn, în catedrală am văzut și mormântul lui Cristofor Columb și altarul din aur masiv al lăcașului. Din vârful turnului, am văzut râul Guadalquivir, de pe care Columb a plecat în expediția care urma să aducă descoperirea Americii.

În Cordoba, am putut remarca și mai bine această simbioză între culturi. Musulmanii, creștinii și iudaicii trăiesc împreună, fără a-și nega unii altora credințele, având ca element principal

iubirea. Catedrala din Cordoba, îmbină elemente ale acestor culturi în arhitectura sa. Aceasta este construită sub forma unui spațiu de tip hipostil, având ca element definitoriu coloanele masive cu arc dublu. Spațiul central al catedralei a fost modificat, aflându-se în contrast cu restul edificiului, prin elementele specifice culturii europene. Pe lângă aceste culturi, de-a lungul timpului au trăit și alte civilizații care au lăsat o moștenire culturală foarte bogată generațiilor următoare.

Malaga ne-a impresionat prin arhitectura sa, total diferită de cea din România, prin centrul istoric bine organizat, care se trezea la viață în fiecare seară. Prima interacțiune cu plaja am avut-o aici, pe țărmul scăldat de apele Mării Mediterane. În acest oraș fascinant a locuit Pablo Picasso, care ne-a uimit cu operele sale, pe care am putut să le admirăm în muzeul ce-i poartă numele. Aici însă nu a fost singura interacțiune cu plaja, căci am ajuns și pe țărmurile oceanului Atlantic, mai precis în orașul Cadiz.

De la cota 0, am ajuns la cota 3398, în mai puțin de 24 de ore, pe vârful Pico del Veleta, al doilea cel mai înalt vârf din Sierra Nevada și întreaga Peninsulă Iberică. Traseul nu a fost ușor, am înfruntat lapovița, frigul, vântul și ploaia, de multe ori vrând să renunțăm, dar cu fiecare pas, dorința de a ajunge în vârf creștea. Ajunși acolo, ne-am simțit invincibili, deasupra lumii, am simțit că putem face orice ne propunem.

Multiculturalitatea Granadei se poate observa la tot pasul, de la simple locuințe, la cartiere întregi și palate regale. Cartierul Albaicin, cel mai vechi din oraș, este definit prin simplitate și prin comuniune. Acesta se caracterizează prin casele albe, aflate pe un deal, cu străzi abrupte și întortocheate, care oferă o priveliște frumoasă asupra întregului oraș. Locul este împânzit de puncte de belvedere, printre care și Mirador de San Nicolas, un punct foarte drag nouă. Chiar dacă nu l-am explorat în totalitate, cartierul Sacromonte, sau mai precis cartierul etniei rome, se remarcă prin casele săpate în stâncă și dansul tradițional, Flamenco. Alhambra este o citadelă pe unul dintre dealurile Granadei, construită de către mauri, fiind poziționată strategic.

În ciuda zidurilor masive, se poate remarca simțul estetic expus de către musulmani, în încăperile bogat decorate și prin curțile interioare, toate aceste detalii evidențiază un mod de gândire filozofic. Prin sculpturile excesive, reprezentând forme geometrice, aceștia au dorit să reprezinte paradisul, deoarece modelele reușesc să te introducă în transă prin jocul formelor și al luminii. Chiar dacă nu sunt create dintr-un material scump, au reușit să reziste și să ne încante și astăzi. Palatul este plin de curți interioare, care mai de care mai mari și mai împodobite, musulmanii dorind să prezinte o legătură strânsă între om și natură. De remarcat este faptul că apa joacă un rol important în alcătuirea spațiului, reprezentând viața. Citadela este împărțită în mai multe zone: palatul propriu-zis, reședința de vară (Generalife), fortificația, palatul Carlos V și biserica, toate datând din perioade diferite. Palatul Carlos V este fascinant prin alăturarea unei curți interioare de formă circulară, cu o clădire cu un plan de formă pătrată.

Nu am fost singuri în călătoria noastră, ci am fost însoțiți de un grup de liceeni polonezi cu care, chiar dacă la început nu am comunicat foarte mult, la final am ajuns să devenim prieteni. Am avut parte de seri foarte frumoase alături de ei, făcându-ne șederea mult mai plăcută. Conviețuirea alături de un grup nu a fost la fel cum ne-am fi așteptat, dar într-un mod pozitiv. Am reușit să conviețuim fără a ne certa, am fost ca într-o adevărată familie.

Chiar dacă la început limba spaniolă ni se părea imposibilă, odată ajunși pe tărâm iberic, aceasta a devenit mai ușor de înțeles, transformându-se într-o reală dorință de învățare. De asemenea, am observat că spaniolii sunt bucuroși atunci când văd că străinii sunt dornici de a le învăța limba, aceștia chiar ajutându-i.

De la o simplă călătorie, am ajuns să ne dezvoltăm atât din punct de vedere cultural, cât și personal. Am înțeles că viața într-un grup nu depinde doar de noi înșine, ci de toți membrii, deoarece grupul este asemenea unei societăți în care atunci când ceva nu merge bine, întreaga societate suferă. Această

idee de conviețuire într-un grup pare foarte ușoară, uneori chiar banală, dar am înțeles că este mai mult de atât și că nu doar nevoile proprii contează. În urma acestei experiențe, am rămas cu amintiri plăcute, pe care am dori să le repetăm, poate chiar în facultate, deoarece aceste proiecte înseamnă mai mult decât o simplă pregătire într-un domeniu, înseamnă conviețuire, cunoaștere, respect...

Niciodată nu știi ce te așteaptă, important e să crezi în tine și totul va fi frumos

Eduard-Ioan Drăghici

Hola! Vă voi fura 10 minute din timp pentru a împărtăși cu dumneavoastră, cititorii, experiența mea din Spania, în cadrul proiectului Erasmus+, însă va trebui să începem cu România. Așteptam cu mare nerăbdare să vină ora plecării către Spania. La un moment dat am crezut că mă mut din România, deoarece am fost în vizită la mai multe rude să le spun că voi pleca în Spania, și am stat multe ore de vorba, știți voi, „să fii cuminte, să nu faci aia, să ascuți de profesori”.

Să trecem la plecarea către aeroport, da, nimic anormal, povesteam cu prietenii ce se va întâmpla, aveam așteptări mari, și știam că va fi ceva foarte tare. Odată ajunși la aeroport, am stat și m-am gândit la faptul că nu mai fusesem niciodată într-un aeroport și nu știam ce trebuie să fac, așa că am stat lipit de domnul profesor Anghel, nu cumva să fiu uitat pe acolo. Și ce să vedeți, nu m-am pierdut, iar dovada este mai jos.

Totul a decurs normal, însă se putea mai repede, zic eu. Și am ajuns în avion, da, vă așteptați să spun ca orice om care nu a mai fost într-un avion că vai mi-a fost frică sau nu mai știu eu ce, dar nu. Avionul e o cale de transport normală la fel ca și mașina, dar accidente de mașină sunt mai multe decât cele de avion. În mașină nu ți-e frică, deci nu văd de ce mi-ar fi frică de avion. Întorcându-mă la călătoria în avion, ce să zic, eram doar fascinat de peisajul pe care îl vedeam, pentru că, da, am avut norocul

să fiu pus la fereastră. Făceam poze la fiecare moment, însă plăcerea mea stânjenea cele două fete de lângă mine care voiau și ele să facă poze, dar nu puteau de mine, asta e, norocul meu.

După un zbor în care nu prea am dormit, a venit momentul să pășim pe pământurile Spaniei. Mă simțeam de parcă am ajuns în altă lume. Singurul lucru care nu mi-a convenit este că spaniolii nu prea vorbesc engleză.

Am fost informați că vom sta în următoarele 3 săptămâni la MEP Dorms, iar tutorele din partea MEP era Remus. Când l-am văzut prima dată, mi-am zis în minte: „Nu ne lăsa de capul nostru, te rog eu!!!”.

Și am ajuns la MEP Dorms. Înainte de a vă spune părerea mea despre camere, va trebui să știți că eu niciodată nu sunt mulțumit de nicio camera în care voi locui temporar. Bun, am văzut camerele, am crezut că nu e adevărat, erau foarte mici, nu aveam loc nici să ne punem bagajele unele lângă altele, dar ce să vedeți, am reușit.

Să trecem la mâncare. Da... mâncarea a fost cum m-am așteptat, vă las să ghiciți... da, nu mi-a plăcut. Îmi era dor de ciorbă de potroace și de sarmalele de acasă, dar nu aveam ce face.

Și am plecat să descoperim orașul, dar în același timp, aveam o misiune: să mergem să votăm. Bine, nu eu, cei care aveau 18 ani împliniți, pe care îi felicit că au votat ce trebuie.

Uitându-mă la Granada, mi se părea un București evoluat de 100 de ori, nu prea am ce să explic aici, se subînțelege.

Trebuie să scriu și despre monumentele vizitate. În excursiile din partea MEP, ne-au fost prezentate cetatea Alhambra, ultima fortăreața sub dominație arabă în timpul recuceririi de către creștini, mănăstirile Cartuja și Sfântul Jeronimo. Nu pot să spun multe despre acestea, doar că nu se aseamănă cu cele de la noi din țară, ele fiind catolice.

Va pot spune însă despre catedrala Granadei. Când am văzut tineretul care stătea pe scările catedralei cu cafeaua sau cu ce aveau ei pe acolo, m-am simțit de parcă mă uit la niște

studenți la facultate care se pregătesc de cursuri... sau poate chiar așa era?

Catedrala era în mijlocul Granadei, deci o vedeam mai mereu, mai ales că în majoritatea excursiilor noastre, treceam pe acolo.

Cât despre programul meu... dimineața mă trezeam, mergeam până la magazinul de lângă noi pentru a îmi cumpăra micul dejun. Mă simțeam adult, gata, aveam banii mei, făceam ce voiam cu ei. Am ținut cât se poate de mult de ei, cumpărând doar strictul necesar, știți voi, mâncare, apă. Asta până în ultimele zile, dar o să ajungem și acolo.

După practică mergeam către stația de autobuz. Seara eram înapoi la MEP Dorms, luând cina preparată de Chef Bucătar Colonel Andrei. După cină, mergeam făceam un duș, iar după aia stăteam cu toții la discuții. Ah, nu v-am spus, cu noi la MEP Dorms, locuiau și niște polonezi, care pentru prima dată mi s-au părut așa, de decor, însă mai târziu, am ajuns să fim prieteni foarte buni, pe doi dintre ei i-am rugat să vină la noi în România, cu ocazia majoratului meu, cine știe, poate vor veni?

Era partea mea preferată a zilei când ne strângeam toți în camera aceea numită „Paradisul”, așa pe întuneric și cu un mare televizor. Acolo s-au legat multe prietenii, care sper eu, să nu fie uitate niciodată. Aș fi scris mai multe despre întâmplările din „Paradis”, dar am zis să va spun doar ce e mai important.

Eu eram printre ultimii care se băgau la somn, chiar ultimul să zic așa. Nu pot să dorm știind că în altă camera se râde, deci să spunem că pe la ora 01:00-02:00 eram în pat.

În fiecare weekend, MEP Dorms organiza plecări în alte orașe, ceea ce m-a bucurat.

În prima duminică, orașul vizitat a fost Sevilla. Nu l-am putut vizita pe tot, deoarece, condițiile meteo nu ne-au permis asta, iar ca să ne întoarcem în Granada, ne lua cam 3 ore, ceea ce e destul de mult. Sâmbătă următoare, al doilea oraș vizitat a fost Gibraltarul, excursia mea favorită. Am urcat pe stâncă, am făcut poze cu maimuțele, unele au și sărit pe noi, ca să se joace, bineînțeles.

Ziua următoare, duminică, am mers în Malaga. Acolo am vizitat muzeul lui Picasso, Catedrala Malaga, dar și renumita Playa Malagueta.

Mai știți când îmi spuneam în minte: Remus, nu ne lăsa singuri!? Ei bine m-am înșelat. Ne-am putut descurca singuri.

Tutorii noștri, Remus și Adelina, au făcut tot posibilul să ne simțim cât mai bine, lucru pentru care le mulțumesc foarte mult.

Ultima seară, am zis să mergem la o ultima plimbare în Spania eu, Filip, băiatul polonez cu care mă împrietenisem foarte bine, Iulisa și Elișa. Întâmplător, ne întâlnim cu Remus și Adelina. Așa au început și lacrimile fetelor, Iulisa, Elișa și Adelina, care trebuie să recunosc, m-au întristat și pe mine. Motivul era acela că nu ne vom mai vedea și ne părea tuturor rău. Filip, nu știa ce se întâmplă, așa că s-a așezat pe jos și doar se uita la noi, savurându-și energizantul. Eu îmi amintesc că am făcut și câteva poze de rămas bun, dar nu știu unde sunt, probabil am visat eu. Continuându-ne drumul, explicându-i și lui Filip ce s-a întâmplat, ne-am întâlnit cu colegii noștri, cu care am mers la catedrală.

Seara a decurs foarte bine zic eu, mi-am cumpărat un ceas mișto, am făcut poze, etc.

Dar a venit momentul de care îmi era cel mai frică, bagajul. Știți când intră frica în voi pentru că aveți impresia că ceva nu o să decurgă bine? Ei bine, îmi era frică să nu cumva să uit ceva pe acolo, să nu cumva să depășească bagajul limita de kilograme cu care ai voie la aeroport și tot felul de chestii. Totuși, am reușit să duc la capăt misiunea „Bagajul”, fără nici măcar o problemă.

Seara s-a terminat cu mine, luându-mi rămas bun de la polonezi. Eu și polonezii eram în camera aia de care vă ziceam eu că se numește „Paradis”. Domn profesor a venit să verifice dacă ne-am culcat toți, așa că m-am pitit printre polonezi ca să nu mă vadă. Pentru câteva momente, am crezut că nu m-a văzut, dar nu am scăpat.

Eram supărat că plecăm din Spania, nu știu cum a trecut timpul. Domnul profesor Anghel și doamna profesoară

Cucuianu s-au asigurat că totul va decurge bine și așa s-a întâmplat, dar vă întreb, nu se putea să stăm mai mult?

Și iată-ne ajunși la aeroport. Știind procedurile, a fost altfel, de avion nu mai îmi era frică, pe cele două fete din stânga mea acum le cunoșteam și nu mai stăteam singur cu căștile în urechi.

Printre chestiile de bază pe care ți le arată un proiect, precum importanța muncii, ce vrei să faci cu viitorul tău etc, proiectul acesta mi-a arătat că niciodată nu știi ce te așteaptă, important e să crezi în tine și totul va fi frumos.

Mulțumim tuturor celor care s-au implicat în acest proiect.

Noi provocări, o altă perspectivă asupra lumii

Așteptările de dinaintea plecării au fost destul de ridicate. O experiență nouă, timp de trei săptămâni, într-o țară străină, complet nouă pentru niște adolescenți, a reprezentat un pas imens. Cu toții ne așteptam ca pe parcursul acestor zile să ne creăm amintiri și prietenii noi, în locuri nemaîntâlnite înconjurați de persoane, cultură și limbă străine. Cât despre temerile de dinaintea plecării, acestea nu au fost prea semnificative, ba chiar inexistente.

Prima interacțiune cu lumea spaniolă a fost ceva unic. Cu toate că oboseala creată de drum era semnificativă, cu toții am fost plăcut impresionați de primul contact cu această lume nouă pentru noi. Pornind de la oameni, o multitudine de fețe, culori, fiecare cu o frumusețe aparte, nemaivăzută de noi până acum, până la aspecte arhitecturale și culturale. Prima noastră zi în Spania, respectiv Madrid, a fost una plină de oboseală și dezorientare. Chiar dacă am folosit o aplicație GPS pentru a ne ghida în zona respectivă, până ne-am acomodat a fost puțin dificil. Prima impresie gastronomică a fost pentru toată lumea, putem spune, mai puțin plăcută. Fiind într-un loc nou, fiecare s-a ghidat pe principiul: dacă prețul este mare, înseamnă că și mâncarea este pe măsură. Se pare că prima masă pe teritoriul spaniol nu a fost chiar atât de mulțumitoare. În următoarele zile, după puțină documentare, am descoperit și desigur am găsit în apropiere câteva mâncăruri tradiționale care ne-au arătat cu adevărat ce înseamnă bucătăria spaniolă. Odată ce am ajuns în Granada am reușit să aflăm în totalitate ce este bun. Un lucru pe care doar spaniolii îl au și ne-a plăcut cel mai mult este

Tapas. Tapasul constă în gustări mici, de obicei mini bruschete cu Jamon sau Chorizo, sau preparate din carne sau peste cum ar fi creveți, ce se aduc gratuit la comandarea oricărei băuturi. Limba străină nu a constituit un impediment pentru noi. Pe tot parcursul acestor trei săptămâni ne-am folosit de limba engleză, câteva cuvinte în spaniolă învățate pe parcurs și foarte multă comunicare prin semne. Pentru că cetățenii spanioli nu știau deloc altă limbă decât cea spaniolă, iar noi ne bazam pe limba engleză, comunicarea cu spaniolii s-a rezumat la dat din mâini. Singurele persoane care știau limba engleză erau angajații de la MEP și de la companie, unde am comunicat mai ales în limba engleză. Singurele locuri unde mai auzeam câteva cuvinte în engleză erau restaurantele, dar și acelea foarte puține. De asemenea, alt lucru care ne-a plăcut la civilizația spaniolă este atitudinea lor, faptul că fiecare persoană este liberă să facă ceea ce vrea și cel mai mult faptul că poți ieși pe strada îmbrăcat cum dorești și să arăți diferit fără ca nimeni să te judece sau să te privească într-un anume fel. Activitățile culturale, obiectivele turistice și arhitectura... greu de descris în cuvinte. Orașele vizitate pe tot parcursul acestor săptămâni, Sevilla și Malaga în special, toate de o frumusețe nemaivăzută. Faptul că fiecare oraș era unicat din toate punctele de vedere și că niciunul nu se asemena, ne-a făcut să ne placă în mod diferit fiecare oraș. Prima noastră interacțiune cu orașul Granada a fost magnifică. Catedrala din Granada, „Catedral de la Encarnación de Granada” situată în centrul orașului, de o frumusețe unică ne-a frapat prin localizarea și aspectul ei. Chiar dacă este înconjurată de clădiri noi, cu arhitectură modernă, catedrala își păstrează același aer dominant. Catedrala este un templu catolic dedicat Fecioarei Maria și totodată sediul Arhiepiscopiei orașului. Aceasta a fost construită în anul 1503, din ordinul Regilor Catolici, imediat după cucerirea orașului de către mauri. Stilul arhitectonic al catedralei este un mixt, o combinație între gotic și renescentist. Aceasta a fost proiectată de către arhitectul San Juan Evangelista urmând ca mai târziu, în această catedrală să fie înmormântați regii catolici.

Pe parcursul acestor zile am avut surprinderea să cunoaștem și persoane de alte naționalități. Eram într-o seară, strânși cu toții pe balconul clădirii unde eram cazați de câteva zile, când la un moment dat s-a auzit gălăgie. Eram obișnuiți cu gălăgia firească a străzilor, respectiv a oamenilor care se distrau până la răsăritul soarelui, dar acest zgomot era diferit. Ne-am uitat în jos, spre sursa gălăgiei și am văzut un grup de tineri ce aștepta în fața clădirii, înconjurați de bagaje de diferite mărimi. Entuziasmul de a vedea persoane noi a fost instant, astfel câțiva băieți mai curioși au coborât să vadă despre ce este vorba. După câteva minute aceștia s-au întors și ne-au spus că grupul nu era atât de primitor pe cât părea. De origine poloneză, grupul nu prea a fost încântat de prezența noastră, ba chiar și-au menținut o atitudine superioară pe tot parcursul șederii. Se pare că nu toate națiunile au o atitudine pozitivă față de necunoscut cum am găsit atât în civilizația spaniolă cât și în grupul de italieni care a venit imediat după sosirea polonezilor.

Conviețuirea noastră în grup, ca o familie, în același apartament a fost destul de provocatoare. Cât am fost cazați în Granada am fost nevoiți să descoperim, unii dintre noi chiar de la zero, ce înseamnă să trăiești pe cont propriu. De la curățenie până la gestionarea banilor. În apartamentul nostru sarcinile au fost împărțite în funcție de fiecare zi. După un program încărcat de ore de practică, ne întorceam la apartament obosiți și ne găteam ceva rapid. Unii dintre noi, majoritatea, pentru a gestiona banii primiți pe tot parcursul acestor zile, am luat decizia ca mâncarea gătită de noi ar fi mai avantajoasă decât o masă în oraș, la restaurant, care ne-ar fi costat o parte semnificativă din bugetul săptămânal. Decizia luată a fost una bună, dar lipsa noastră de experiență culinară a făcut diferența. În unele zile mâncarea făcută de noi a fost parțial comestibilă. Într-o seară, în încercarea de a prepara niște carne în cuptor aproape am incendiat apartamentul. Din fericire apartamentul nu a pățit nimic, iar carnea a fost destul de gustoasă. Gestionarea banilor a fost mai ușoară, dar cea a timpului ne-a dat puțin bătăi de cap. Cu toții am avut impresia că nu avem timp nici să

respirăm deoarece programul era foarte încărcat de activități culturale și excursii iar menținerea apartamentului curat în unele zile era imposibilă. Conviețuirea ca grup a fost un bonus. Fiecare dintre noi a descoperit pe parcursul acestor zile viața pe cont propriu. Nu mulți dintre noi s-au descurcat, ba chiar li s-a părut o provocare imensă să își spele hainele singuri. Faptul că am locuit împreună cu toții, ne-a arătat laturi diferite ale fiecăruia. Am descoperit că unii colegi sunt chiar niște persoane minunate cu care timpul petrecut se transforma într-un moment memorabil, iar unii nu sunt chiar atât de minunați pe cât par. Cel mai important a fost legătura creată. O legătură creată pe baza conviețuirii într-o țară străină, plină de necunoscut.

Cât despre dezvoltarea personală, impactul creat de această plecare, a fost pentru fiecare diferit din mai multe puncte de vedere. Fiecare dintre noi s-a întors acasă cu amintiri pe care le va ține minte toată viața. Amintiri create în locuri noi, locuri pe care ne-am propus să le revedem la un moment dat pe cont propriu sau dacă este posibil măcar cu prietenii făcuți pe această durată de timp. Majoritatea dintre noi am format prietenii de durată. Am ajuns în Spania doar ca niște colegi de clasă și am plecat cu o prietenii pe care ne-am propus să le menținem și de-a lungul anilor. Chiar dacă această prietenie se va strica la un moment dat, noi ne-am propus ca măcar o dată în viață să ne reîntâlnim și să ne povestim toată această experiență plină de amintiri frumoase.

În concluzie, pentru a face pe scurt un rezumat a întregii aventuri spaniole, întreaga experiență a fost cu mult peste așteptările avute de noi înainte de plecare. Fiecare dintre noi s-a întors acasă cu o altă perspectivă asupra vieții, cu o gândire diferită mult mai matură și mai responsabilă și cu siguranță că nu există persoană care să fi mers într-o astfel de experiență și să nu o recomande.

Trei săptămâni cât o adolescență

Victor-Ștefan Savu

Înainte să trăiesc această experiență, nu-mi trecea prin cap la câte voi lua parte. Inițial mă așteptam să trec prin anumite experiențe obișnuite, dar a fost mai mult de atât. Sincer, după încheierea mobilității am realizat cel mai bine ce s-a întâmplat. Cea mai mare temere a mea a fost că nu mă voi înțelege prea bine cu oamenii din jurul meu. Nu prea am avut așteptări, am vrut să fiu cât mai detașat posibil, pentru a lăsa totul să curgă de la sine și să mă surprindă.

Am zburat pentru prima dată cu avionul și în ciuda faptului că eram foarte obosit, pentru că nu dormisem deloc, am așteptat (și mi s-a părut o veșnicie) până când am decolat. Am fost foarte entuziasmat la decolare, deoarece, sincer, așteptam de mult să simt pe pielea mea cum te desprinzi de la sol. După care nu-mi mai aduc aminte foarte multe lucruri până la escală, fiindcă am adormit.

Ajuns în Spania, primul lucru pe care eu l-am remarcat în aeroport la spanioli a fost că, spre deosebire de români, aceștia știau pe ce parte se stă pe scările rulante, în capul meu creându-se o imagine destul de bună din punctul de vedere al gradului de civilizație din Spania.

Primul oraș vizitat a fost Madrid. Acesta m-a lăsat cu impresia de oraș foarte mare, cu infrastructura dezvoltată. În Madrid am avut ocazia să vizităm Plaza Mayor, stadionul Santiago Bernabeu, un parc și niște magazine de instrumente și de muzică, totodată foarte multe străduțe și străzi, deoarece

am mers pe jos, până când am descoperit și trotinetele electrice de închiriat.

Ajunși în Granada, a început adevărata experiență. Aveam programul full de vizite (unele foarte interesante și plăcute și altele mai puțin). Ușor-ușor ne-am format o rutină, totul venind de la sine. Ne trezeam (dacă erai mai vrednic, aveai timp să și mănânci), mergeam la practică, după care aveam ziua deschisă înspre cunoaștere și plimbare. În schimb cele mai interactive și captivante zile erau week-endurile când mergeam în excursii interesante, care îți pot testa chiar și limitele, așa cum a fost în prima sâmbătă, când am avut în program o tură pe muntele Sierra Nevada. Mulți nu au mai fost încântați și nu și-au păstrat entuziasmul după prima oră de urcat continuu. Mie personal mi-a plăcut activitatea asta foarte mult din două motive: o dată era mult mai interactivă, punându-ne și capacitatea fizică la încercare, dar și pentru că era altceva față de o vizită la o mănăstire, ieșind un pic din comunul creat, iar pentru mine era mai preferabil așa.

În a doua zi din primul week-end am vizitat orașul Sevilla. Mie personal mi-a plăcut mai mult decât Madridul, dar totodată mi s-a părut un pic cam încărcat cu tot felul de detalii, în schimb acestea îl fac mult mai special.

Alte orașe vizitate ar fi Ubeda, Baeza, Jaen, Cordoba, dar preferatul meu rămâne Malaga. Acolo se simte mereu de parcă ar fi vară, nu neapărat din cauza temperaturilor, cât sentimentul de vacanță pe care ți-l dă. Acolo am mers și pe plajă, unde a fost cel mai relaxant și plăcut loc dintre toate, după care am vizitat și muzeul Picasso.

În rest am mai vizitat 1000 de catedrale, monumente și mănăstiri, am vizitat – nu o dată, ci de două, ori mall-ul din Granada numit „Sierra Nevada”, unde am ajuns cu metroul și am mers și la Parcul de Științe din Granada.

În principal, oamenii și locurile mi-au lăsat o impresie bună despre Spania, interacțiunea cu spaniolii a fost una bună, nu am fost implicați niciodată în niciun conflict, drept dovadă că sunt oameni înțelecători. Singurul aspect mai puțin plăcut a fost în

ceea ce privește comunicarea în limba comună – engleza. Nu vreau să generalizez, dar majoritatea oamenilor cu care am interacționat, au pus în dificultate discuția prin necunoașterea limbii engleze.

Mâncarea nu pot să spun că e foarte diferită față de a noastră, au unele meniuri/preparate specifice lor precum rabo de toro. Eu personal nu am prea multe pretenții la mâncare, dar ce am observat e ca noi românii, mâncăm carnea și mâncarea în general, mai bine preparată față de spanioli. Aceștia preferă carnea în stare mai crudă. Au fost și momente în care am preferat să nu mâncăm de la restaurant și ne-am preparat noi mâncarea, cu ingrediente de la supermarket.

În concluzie, a fost o experiență de neuitat, mi-am atins unele așteptări din punct de vedere al organizării timpului, banilor, care au fost la locul lor, m-am încadrat perfect în acea suma, dar mi-am și depășit alte așteptări, cum ar fi dezvoltarea mea personală pe plan social și totodată acest program și-a atins și scopul.

Am învățat să am mai multă încredere în mine

Oana-Felicia Budeșteanu

Totul a început într-o zi, la ora de geografie, când profesorul a venit foarte entuziasmat cu o propunere. Acesta ne-a prezentat proiectul și ne-a întrebat dacă am vrea să participăm. Noi am depășit într-un interval de câteva secunde nivelul de entuziasm al profesorului și am răspuns pe un ton plin de fericire „DA”. Totuși, aveam de trecut printr-o probă scrisă, eliminatorie, pentru a putea participa la acest proiect.

Văzând că este un lucru prea frumos să mi se întâmple mie, am pierdut încrederea în mine și am fost la un pas să renunț la susținerea examenului pe baza căruia eram admiși, sau nu, în cadrul proiectului. Totuși, am avut prietenii și familia de partea mea. Aceștia m-au încurajat foarte mult și am recăpătat încrederea de care aveam nevoie. După susținerea examenului, toată încrederea recăpătată cu ajutorul celor din jur a dispărut. Am fost foarte tristă deoarece am crezut că am lăsat să treacă pe lângă mine un proiect așa minunat. Totuși, rezultatele au spus altceva. Am fost admisă în cadrul proiectului. Totul părea ireal. Nu-mi venea să cred. Am verificat lista cu punctaje de nenumărate ori pentru a mă asigura că este adevărat. Odată ce m-am văzut admisă, un val de emoții m-a cuprins și n-am reușit să-mi exprim fericirea decât prin câteva lacrimi. Eram foarte fericită. Imediat după sentimentele de bucurie profundă au venit îngrijorările. Numeroase întrebări îmi umblau acum prin minte: „Dacă nu reușesc să mă descurc cu informatica?”, „Dacă

nu mă voi înțelege cu oamenii de acolo?”, „Dacă nu o să pot rezista trei săptămâni într-o altă țară?”, „Oare mă voi înțelege cu toți colegii de proiect?”...

A venit și ziua plecării. Cu un geamantan foarte greu, cu capul plin de întrebări, cu inima plină de bucurie și sufletul plin de curiozitate, am plecat. Îmi amintesc mândria din ochii părinților din momentul în care m-am urcat în autocarul care avea să ne duca la aeroport.

Odată ajunsă în Spania, m-am convins. Am reușit. E adevărat. Acum începe o adevărată aventură. La aeroport ne aștepta un autocar care ne-a dus la locul unde aveam să stăm pentru următoarele trei săptămâni. Acolo ne aștepta Remus, unul dintre reprezentanții MEP Dorms Granada care într-un timp foarte scurt a devenit preferatul grupului. Acesta ne-a prezentat locul în care aveam să stăm pe tot parcursul proiectului. Am fost surprinși de dormitoare, acestea fiind cu mult mai mici decât ne așteptam. La început am fost sceptici în privința lor, dar mai târziu am realizat că ne-au unit și ne-au învățat anumite aspecte precum respectul față de spațiul celui de lângă tine și faptul că organizarea este foarte importantă.

Acum trebuia să încep să mă descurc pe cont propriu. Nu mai aveam părinții lângă mine care să-mi spună ce și cum să fac. Eu trebuia să țin cont de modul în care îmi gestionez banii și timpul, eu trebuia să cumpăr mâncarea și chiar să o prepar pentru dățile în care nu luam masa în oraș și tot eu trebuia să-mi spăl hainele. Pot să spun că m-am descurcat destul de bine având în vedere faptul că era prima dată când eram pusă într-o asemenea situație.

Cu colegii de proiect m-am împrietenit foarte repede. Am avut parte numai de momente frumoase alături de ei și sunt extrem de recunoscătoare că am reușit să leg niște prietenii așa puternice. Cu ei am petrecut cea mai mare parte din timpul proiectului. Am avut numeroase plimbări prin Granada, am mers la cumpărături la mall, am avut seri în care ne uitam la filme și au fost și seri în care am gătit împreună. Am ajuns la concluzia că orice lucru e diferit atunci când îl faci alături de

prieteni. Am glumit, am râs, am dansat, am cântat și am făcut poze. Toate aceste lucruri mici au făcut diferența.

Alături de noi, la MEP, mai locuia încă un grup de tineri, cam de aceeași vârstă cu noi. Acești tineri erau din Polonia. Asta a fost prima ocazie de până acum în care eu eram nevoită să vorbesc o limba de circulație internațională pentru a mă face înțeleasă. La început a fost totul foarte tensionat, polonezii păreau foarte reci, fiecare grup își vorbea limba, în ciuda faptului că am fost sfătuiți să vorbim în limba engleză când suntem în preajma celorlalți. Singurul lucru care ne unea era o cameră destul de mare ce avea o masă mare, două canapele și un televizor. O seară grupul polonezilor folosea televizorul, iar seara următoare, grupul românilor. Era un fel de lege nescrisă și nevorbită, pentru că nimeni nu a spus că așa s-ar proceda, pur și simplu s-a întâmplat. Într-o seară, când era rândul nostru să folosim televizorul, polonezii stăteau la masă, îngrămădiți toți la un laptop, deoarece se desfășura un joc intens de FIFA între doi dintre aceștia. Eu, văzând că noi nu prea folosim televizorul și polonezilor le-ar prinde mai bine, am propus colegilor să le cedam televizorul, din moment ce ei aveau mare nevoie, iar noi nu îl folosim așa mult. Colegii mei au fost de acord și Teodor a mers la aceștia pentru a le prezenta propunerea noastră. Aceștia au fost încântați, ba chiar au propus să ne jucăm împreună. Așa am reușit să ne împrietenim cu ei. Și eu am reușit să leg niște relații de prietenie cu câțiva dintre ei. Am vorbit despre sistemul de învățământ din Polonia, cât și despre cel din România, ne-am învățat reciproc cuvinte uzuale sau sintagme din limba fiecăruia, ne-am mândrit cu muzica noastră și am fost uluită de faptul că ei știau versurile melodiei „Dragostea din tei” și trebuie să recunosc că a fost extrem de amuzant să aud versurile încurcate și pronunțate nu foarte corect. Cel cu care am vorbit cel mai mult din acel grup se numește Adrian. Cu el am reușit să vorbesc despre cărți, mitologie, religie, astronomie, vise și semnificația acestora. A reușit să mă facă să cumpăr câteva cărți care acum așteaptă pe raftul din sufragerie să fie citite. Pe lângă faptul că am aflat mai multe lucruri despre țara lor,

am reușit să-mi îmbunătățesc abilitățile privind limba engleză. Ca o concluzie, a fost benefică prezența acestora, cel puțin din punctul meu de vedere. Încă mai țin legătura cu câțiva dintre ei.

Orașul Granada mi s-a părut minunat. Totul era foarte liniștit. Locurile erau extrem de frumoase. Catedralele, Parcul de Știință, străduțele, cartierul Albaicin, Alhambra, Capela Regala, toate au un loc special în inima mea și îmi lipsesc. Mă simt extrem de norocoasă că am avut ocazia să le vizitez. Oamenii erau amabili și aveau tot timpul zâmbetul pe buze ceea ce m-a făcut să mă simt binevenită.

Am vizitat și alte locuri precum orașul Sevilla, un oraș foarte frumos pe care, din păcate, l-am admirat pe ploaie. Totuși, ploaia nu ne-a oprit din a ne bucura de frumusețile acestui oraș. Am vizitat și orașul Malaga, care de altfel cred că a fost preferatul tuturor. Aici am admirat marea, am simțit nisipul sub picioare, ne-am plimbat, am vizitat muzeul Picasso, am cumpărat lucruri și am mâncat înghețată. Un alt loc frumos a fost Gibraltar. Acolo am întâlnit numeroase maimuțe pe drumul spre punctul panoramic ce ne-a oferit cea mai frumoasă priveliște.

Vorbind despre mâncare, a fost o experiență inedită. Am încercat tot felul de mâncăruri tradiționale și fructe de mare. Prima noastră masă în Spania a constat în paella, un fel tradițional de mâncare. Am încercat și tot felul de dulciuri și sucuri. Toate mi s-au părut gustoase și am rămas cu o impresie bună despre Spania și din acest punct de vedere.

Toate îngrijorările pe care le aveam înainte de a ajunge în Spania, s-au dovedit a fi doar niște manifestări normale ale conștientului și nimic mai mult, deoarece nici măcar una dintre presupunerile pe care le aveam la început, nu s-a dovedit a fi adevărată. Este complet normal să ne facem griji, dar nu trebuie să le lăsăm să preia controlul și să ne schimbe percepția.

Toate aceste lucruri menționate mai sus au avut un impact mare asupra mea. Am învățat cum să am grijă de mine, cum să-mi gestionez timpul și banii, cum să mă comport în anumite situații, am învățat să încerc să înțeleg și punctul celuilalt de vedere, să mă organizez mai bine, să mă bucur mai mult de orice

îmi oferă viața și, cel mai important, să am mai multa încredere în mine și să am mai mult curaj. Am învățat că trebuie să încercăm cât mai multe lucruri noi și să oferim o șansă ocaziilor care se ivesc, pentru că poate se vor dovedi foarte utile pe viitor.

În concluzie, sfătuiesc copiii să participe la astfel de proiecte și sfătuiesc părinții să-și încurajeze copiii să participe și să se implice cât mai mult în tot felul de activități, pentru că au numai de câștigat.

Un concept ideal pentru elevii care doresc să se dezvolte și să-și descopere viitoarea lor carieră

Iulia-Marina Stama

Cele mai frumoase amintiri provin din momente neașteptate. Mereu mi s-a spus acest lucru, însă organizarea proiectului Erasmus+ mi-a confirmat că așa este. Am aflat despre acest proiect pe vremea când părea doar un vis mult prea frumos pentru a fi adevărat. Ideea că vom călători, că vom învăța și că vom aplica informațiile dobândite mi se părea perfectă, un concept ideal pentru elevii care doresc să se dezvolte, să-și aprofundeze cunoștințele sau să descopere viitoarea lor carieră. Am fost entuziasmată, însă aproape că nu îmi doream să particip deoarece credeam că nu voi reuși să profit de această oportunitate. Frica de eșec m-a făcut să îmi pun la îndoială inteligența, însă dorința de a încerca a fost mai mare. Mi-am spus că o să regret mai tare dacă nu încerc, decât dacă nu reușesc. Cu acest gând am intrat în sala în care urma să-mi petrec cele mai emoționante ore din viața mea. Iar când am aflat că am promovat selecția, aproape că nu am crezut. Îmi amintesc momentul foarte clar... restul participanților erau în fața mea, iar eu nu mă grăbeam să ajung la panoul cu rezultate, aproape că evitam acest lucru pentru că urăsc sentimentul de eșec. În sfârșit ajung în față, îmi auzeam inima bătând în piept și încercam să-mi găsesc numele, iar când l-am văzut aproape că nu am știut cum să reacționez. Am simțit că sunt cea mai norocoasă persoană din lume. Următoarele săptămâni au

presupus multă pregătire emoțională, multe conversații cu familia, cu profesorii și cu colegii cu care urma să îmi petrec trei săptămâni.

Cu mintea și sufletul încărcate de frica necunoscutului, de nesiguranță și lipsă de încredere în sine, mi-am luat rămas bun de la familie și prieteni și am plecat pentru prima dată singură într-o țară străină în care eram pe cont propriu. Am zburat pentru prima dată cu avionul alături de cei mai buni prieteni și de profesorii Cucuianu Marița și Anghel Daniel, care ne-au sprijinit și ne-au ajutat în orice moment.

Am aterizat în Malaga, de unde a urmat un drum cu autocarul spre Granada. Am avut șansa de a admira primele peisaje din Spania în realitate. Deși eram obosită, nu mă puteam odihni. Eram mult prea entuziasmată și mult prea captivată de orice mic detaliu, orice casă tradițională, centru comercial, copac sau întindere de măslini.

Când am ajuns în Granada, am fost întâmpinați de unul dintre membrii echipei MEP, Remus, un om prietenos care ne-a prezentat locul în care am stat pe acea perioadă și ne-a explicat în detaliu orice nedumerire. Faptul că e român ne-a ajutat enorm, mai ales pentru faptul că limba a reprezentat cea mai mare problemă de-a lungul aceste experiențe. De asemenea, a fost un sentiment ciudat, dar plăcut să știm că nu suntem singuri și că avem pe cineva care a simțit cândva aceleași emoții pe care le trăim și noi. Ne-a însoțit pe parcursul săptămânilor și s-a asigurat că ne simțim bine, fiind foarte relaxat și glumind cu noi. Ajunsă în camera pe care o împărțeam cu trei fete am realizat unde mă aflam și ce va urma. După ce ne-am lăsat bagajele în cameră, am mers să luăm masa de prânz la un restaurant local cu mâncare tradițională. Acolo, proprietarul restaurantului, un om carismatic, ne-a servit și, deși nu înțelegeam limba, a fost îndeajuns de amabil încât să încerce să ne spună ce se află în farfurie. Au urmat niște zile pline în care am vizitat foarte multe locuri, însă nici jumătate din ce are acel oraș minunat de oferit. Cum am menționat, cea mai mare problemă s-a dovedit a fi limba. Cu ceva timp înainte de a pleca, am avut accesul la un

site cu ajutorul căruia puteam să învățăm limba spaniolă. Însă tot a reprezentat o barieră. Pentru că examenul pe care l-am dat pentru a intra în proiect a inclus și o probă la limba engleză, am considerat că mă voi descurca și nu am depus la fel de mult efort pentru a aprofunda limba spaniolă. Iar asta a reprezentat prima mea greșală. Din fericire, echipa MEP ne-a acordat și două ore de spaniolă cu o fată simpatică și amabilă pe nume Adelina. Primele zile au fost foarte grele pentru mine deoarece nu sunt obișnuită cu asemenea schimbări, dar atitudinea ei caldă și pozitivă m-a făcut să mă simt ca acasă.

În primele zile, am vizitat unul dintre cele mai frumoase cartiere din Granada, Albaicín. Străzile înguste, atmosfera tradițională, vederea, arhitectura, florile, toate elementele se îmbinau și alcătuiau un tablou minunat, desprins din telenovelele spaniole pe care le vizionam împreună cu bunica mea când eram mai mică.

Am vizitat numeroase mănăstiri precum Mănăstirea Cartuja și Mănăstirea Saint Jerome, ambele simple în aparență, dar cu un interior superb, plin de detalii cu o atmosferă liniștită. Am avut parte de excursii și vizite în aproape fiecare zi ceea ce a fost incredibil deoarece am simțit că am descoperit foarte multe locuri, dar în același timp s-a dovedit a fi obositor, deoarece trebuia să ajungem și la practică. Uneori îmi era greu să mă concentrez la tutore din cauza oboselii, a faptului că încă mă gândeam la locul pe care l-am vizitat în ziua anterioară sau pentru că mă gândeam la ce va urma în următoarea zi. Însă oboseala dispărea când admiram toate obiectivele turistice. Un loc în care m-aș întoarce oricând este Cetatea Alhambra deoarece sunt sigură că mereu voi avea ceva nou de descoperit. Dimensiunile cetății sunt impresionante, de aceea nu ne-am putut bucura de toată frumusețea locului. Din păcate nici vremea nu a ținut cu noi, însă a fost destul de bună încât să petrecem câteva ore acolo.

Locul meu preferat va rămâne Gibraltar. Pozele nu arată adevărata frumusețe a acelui loc. Trebuie să fii acolo pentru a avea acea experiență și pentru a înțelege sentimentele prin

care treci în momentul în care vezi acea priveliște minunată și realizezi cât de mic ești de fapt. Când am coborât din autocar, am observat un munte în depărtare, dar nu am realizat încă faptul că vom ajunge în vârf. Înainte să coborâm, am primit un sfat pe care nu l-am luat în serios prima dată. Însoțitoarea ne-a avertizat că nu trebuie să desfacem mâncare în apropierea maimuțelor, să ne apropiem de ele prea mult sau mai ales de puii acestora. Cu cât urcam pe munte și observam din ce în ce mai multe maimuțe, mi-am dat seama că sfaturile însoțitorilor s-au dovedit a fi utile. În cele din urmă, am decis să stau cât mai departe și să admir peisajul care devenea din ce în ce mai minunat pe măsură ce ajungeam mai aproape de vârf. M-am bucurat de priveliște, de soare și de prieteni, iar în drum spre Granada, eram plină de energie și entuziasm.

Încă un oraș minunat pe care l-am vizitat a fost Malaga unde soarele nu a încetat să strălucească pe tot parcursul zilei. Plaja era foarte liniștită și așa fi stat să ascult valurile ore în șir.

În ultimele zile am avut parte de o drumeție neașteptat de plăcută. De când eram mică iubeam să merg pe munte alături de familia mea. Am parcurs numeroase trasee de zeci de ori și în diferite anotimpuri deoarece iubim natura și peisajele oferite de aceasta. Iar această excursie pe munții Sierra Nevada a fost fix ce îmi doream. Deși am parcurs unele segmente cu greu, cu ajutorul colegilor mei Tibi și Gabi, am reușit să nu rămân prea mult în urmă. Ziua în care am fost în excursie a fost minunată. Soarele strălucea cu putere și ne-am putut încălzi pe iarba verde.

Am descoperit multe locuri minunate în Granada. Cum am mai menționat, nu mulți localnici cunoșteau limba engleză, însă, din întâmplare, mă plimbam cu prietenele mele și am descoperit o cafenea micuță, pentru aproximativ 15 persoane, plină de flori, cărți vechi și noi în engleză și în spaniolă, pereți pictați, jocuri și o atmosferă unică. Majoritatea clienților erau vorbitori de limba engleză și studenți care se întâlneau să lucreze împreună. Mâncarea, deși simplă, a fost extrem de bună, iar ospătarii extrem de prietenoși.

Am împărțit căminul în care am stat cu un grup de polonezi cu care ne-am împrietenit după câteva zile. La început am fost reticenți, nu prea comunicam, însă, după un meci de FIFA jucat de colegii noștri cu ei, ne-am dat seama că avem interese comune și că nu avem de ce să nu ne apropiem. Dar ne-am împrietenit și cu colegii cu care am venit în Spania. Această experiență ne-a legat, ne-a făcut să ne cunoaștem mai bine, să învățăm să ne sprijinim și să fim mai buni.

Pot spune că această experiență m-a ajutat să mă maturizez mai mult, să am grijă de mine, să-mi gestionez banii și să nu-mi mai fie la fel de frică de necunoscut. Sunt extrem de recunoscătoare pentru că am avut această oportunitate și încurajez pe toată lumea să încerce. Mă bucur că sunt elevă într-o școală cu profesori care vor să implice elevii în proiecte, să îi ajute să se dezvolte și să formeze o carieră și consider că această atitudine va schimba și îmbunătății viitorul adolescenților.

Amintiri

La început de stagiu. Plaza Trinidad, Granada.

Început de vizită la Alhambra

Explorând Alhambra

Granada – vedere din Alhambra

Mirador de San Nicolas, Granada

O incredibilă ascensiune. Sierra Nevada, Vârful Pico Veleta – 3398 m

Carmen de los Martires – Granada

Ascensiune spre Pico Veleta, Sierra Nevada

Bucuria unei ascensiuni. Munții Sierra Nevada

Drumeție în Los Cahorros, Munții Sierra Nevada

O secvență din călătoria către Ubeda și Baeza

Pași prin Madrid

Pe străzile din Cordoba

Mezquita-Catedral de Córdoba

Plaza de Espana, Sevilla

Cuprins

O nouă experiență Erasmus+ începe. Acum se numește INFORBOTICS.	3
• <i>Alexia-Maria Popescu</i>	
Pași pe calea Erasmus+	5
• <i>Prof. Daniel Anghel</i>	
O civilizație aflată la contactul dintre două lumi, orientală și occidentală	7
• <i>Prof. Ecaterina Chițu</i>	
Inforobotics – o experiență echilibrată și unică	9
• <i>Andreea-Cosmina Crîngașu</i>	
• <i>Lavinia-Andreea Găina</i>	
• <i>Julia Grasu</i>	
Trei săptămâni pline de culoare și fără de seamă	13
• <i>Erica-Nicola Anton</i>	
Erasmus+ a fost experiența vieții noastre	17
• <i>Alexia-Maria Popescu</i>	
• <i>Antonia-Briana Ionescu</i>	
• <i>Andra-Cristiana Răducan</i>	
Mai maturi și mai responsabili	21
• <i>George-Octavian Farcași</i>	
• <i>Mihai Filimon-Ștefan</i>	
• <i>Sorin Mircea</i>	

Trei săptămâni de independență	26
• <i>Alin-Ioan Avram</i>	
• <i>Bogdan-Mihai Târțău</i>	
• <i>Sebastian Nedelcu</i>	
Un vis trăit	32
• <i>George-Cosmin Ceacăru</i>	
O călătorie în care m-am descoperit	35
• <i>Cătălin-Andrei Trăistaru</i>	
Un proiect cât o lume	38
• <i>Marius-Alin Dobrin</i>	
Gracias!	41
• <i>Ana-Maria Buzoianu</i>	
Conviețuire, cunoaștere, respect	43
• <i>Eduard Drăgan</i>	
• <i>Erich-Andrei Baba</i>	
Niciodată nu știi ce te așteaptă, important e să crezi în tine și totul va fi frumos	48
• <i>Eduard-Ioan Drăghici</i>	
Noi provocări, o altă perspectivă asupra lumii	53
Trei săptămâni cât o adolescență	57
• <i>Victor-Ștefan Savu</i>	
Am învățat să am mai multă încredere în mine	60
• <i>Oana-Felicia Budeșteanu</i>	
Un concept ideal pentru elevii care doresc să se dezvolte și să-și descopere viitoarea lor carieră	65
• <i>Iulia-Marina Stama</i>	
Amintiri	71

Tipărit la EDITURA FOTON, 2022
Braşov, Str. Zizinului 59
Tel.: +40 727 799 762
www.foton.ro